

Protokół

4. posiedzenia I. sesyi X. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 18. lutego 1914.

Początek o godzinie 11. minut 25 przed południem.

Przewodniczący : Marszałek krajowy J. E. Adam hr. Gołuchowski.

Sekretarze : Mieczysław Urbański, Stanisław Kasznica, Teodor Rożankowski, Stanisław Biały.

Obecnych posłów 125.

Ze strony Rządu : c. k. Namiestnik J. E. Witold Korytowski i c. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Stanisław Grodzicki.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół drugiego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół trzeciego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowym do przejrzenia.

Marszałek oznajmia, że udzielił członkowi Sejmu Stanisławowi Tarnowskiemu ośmiodniowego urlopu.

Izba bez rozprawy uchwala udzielenie urlopu p. Milewskiemu do końca sesyi sejmowej.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 18. lutego 1914, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie :

Komisji budżetowej L. s. 1160—1171, 1173—1176, 1178—1180, 1182, 1185—1190, 1194—1206, 1209, 1210, 1213, 1223,

1224, 1226, 1228, 1229, 1232, 1235, 1238, 1240, 1320—1328, 1330, 1353—1360.

Komisji szkolnej L. s. 1159, 1183, 1191, 1193, 1207, 1208, 1212, 1214, 1219—1222, 1225, 1227, 1230, 1231, 1233, 1234, 1236, 1237, 1239.

Komisji prawniczej L. s. 1192, 1215—1218, 1329.

Komisji drogowej L. 1172, 1177, 1184, 1211.

Po odczytaniu petycji L. s. 1160 gminy miasta Krakowa o jednorazową subwencyę w kwocie 100.000 K na częściowe pokrycie kosztów budowy gmachu na pomieszczenie państwowej szkoły przemysłowej żeńskiej, Marszałek udziela głosu p. Leowi do poparcia tej petycji. (P. Leo nieobecny na sali).

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono jednośnym komisjom, jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 1186 towarzystwa Ruska Ochronka w Stanisławowie przemawia p. Winniczuk, popierając tę petycję i prosi o odesłanie petycji do komisji budżetowej.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono jednośnym komisjom, jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 1187 Towarzystwa popierania przemysłu kobiecego we Lwowie o subwencyę na utrzymanie zawodowej szkoły kroju i

szycia oraz petycyi L. s. 1.188 Towarzystwa popierania przemysłu kobiecego we Lwowie o subwencję na organizację rękodzielniczej i przemysłowej pracy kobiet, przemawia p. Bandrowski, popierając łącznie obie te petycje.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono oddzielnym komisjom, jak wyżej.

Marszałek oznajmia, że szereg posłów złożył mandaty do komisji sejmowych i wzywa sekretarza do odczytania nazwisk tych posłów.

Sekretarz p. Urbański odczytuje wykaz posłów, którzy złożyli mandaty do komisji sejmowych, a mianowicie do komisji drogowej p. Federowicz, do komisji gminnej p. Rittel, do komisji gospodarstwa krajowego p. Kleski, do komisji kolejowej p. Metella, do komisji przemysłowej p. Łahodyński, do komisji zapomogowej p. Tryłowski.

Marszałek oznajmia, że wybory uzupełniające do powyższych komisji postawi na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Marszałek udziela głosu p. Leowi w sprawie formalnej.

Przemawia p. Leo w sprawie formalnej i wnosi na przeprowadzenie wyborów pod koniec niniejszego posiedzenia.

Izba popiera wniosek p. Leo, a w osobnem głosowaniu uchwała przeprowadzenie wyborów pod koniec niniejszego posiedzenia.

Marszałek oznajmia, że przeprowadzi wybory powyższe na końcu niniejszego posiedzenia.

Marszałek udziela głosu p. Bojce w sprawie mylnie przydzielonych spraw do komisji.

Przemawia p. Bojko i wnosi na przeniesienie wniosku p. ks. Wolanina w spra-

wie obwałowania Sanu i dwóch petycyi Ls. 428 i 993 z komisji wodnej do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba uchwała wniosek p. Bojki bez rozprawy.

Marszałek wzywa sekretarza p. Urbańskiego do odczytania wyniku ukonstytuowania się komisji sejmowych.

Sekretarz p. Urbański odczytuje:

w komisji administracyjnej p. Łahodyński przewodniczącym, pp. Krzysztołowicz, Neumann i Tadeusz Starzyński zastępcami przewodniczącego, pp. Lew Lewicki i Nowosielecki sekretarzami;

w komisji bankowej p. Adam przewodniczącym, pp. Zgórski i Götz zastępcami przewodniczącego, pp. Kormosz i Żardecki sekretarzami;

w komisji budżetowej p. Piniński przewodniczącym, pp. Kościłewski, Rutowski i Żardecki zastępcami przewodniczącego, pp. Badeni i Kasznica sekretarzami;

w komisji drogowej p. Rożankowski przewodniczącym, pp. Schätzel i Urbański zastępcami przewodniczącego, Schmidt i Gromnicki sekretarzami;

w komisji gminnej p. Jędrzejowicz przewodniczącym, pp. Bojko i Sare zastępcami przewodniczącego, pp. Cegielski i Stadnicki (jun.) sekretarzami;

w komisji gospodarstwa krajowego p. Konopka przewodniczącym, pp. Czartoryski i Schnell zastępcami przewodniczącego, pp. Krasicki i Wanio sekretarzami;

w komisji górniczej p. Długosz przewodniczącym, p. Zamoyski zastępcą przewodniczącego;

w komisji kolejowej p. Leo przewodniczącym, pp. Biały i Potocki zastępcami przewodniczącego;

w komisji petycyjnej p. Lew Lewicki przewodniczącym, pp. Krzczuno-

wicz Waleryan i Misiński zastępcami przewodniczącego, pp. Burzyński i Winiczuk sekretarzami;

w komisji prawniczej p. Laskowski przewodniczącym, p. Maiss zastępcą przewodniczącego, pp. Biały, Kochanowski i Nowakowski sekretarzami;

w komisji przemysłowej p. Lubomirski przewodniczącym, pp. Federowicz i Maryewski zastępcami przewodniczącego, pp. Mycielski, Rittel i Wanio sekretarzami;

w komisji sanitarnej p. Jabłoński przewodniczącym, p. Mars zastępcą przewodniczącego, p. Bednarski sekretarzem;

w komisji szkolnej p. Bandrowski przewodniczącym, pp. Laskowski, Michalik i Okuniewski zastępcami przewodniczącego, pp. Singalewicz i Stroński sekretarzami;

w komisji wodnej p. Bojko przewodniczącym, p. Sare zastępcą przewodniczącego, p. Hołubowicz sekretarzem;

w komisji zapomogowej p. Stadnicki (senior) przewodniczącym, pp. Kopka, Nowakowski i Witos zastępcami przewodniczącego, pp. Burzyński i Kapaściński sekretarzami.

Marszałek oznajmia, że Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwsze trzy punkty są:

1. Pierwsze czytanie wniosku p. Głabińskiego i tow. w sprawie zmiany §§. 19. i 37. statutu krajowego;

2. Pierwsze czytanie wniosku p. Głabińskiego i tow. w sprawie uchwalenia projektu o krajowym Trybunale administracyjnym;

3. Pierwsze czytanie wniosku p. Głabińskiego i tow. w sprawie zmiany postanowień §§. 8., 17. i 22. statutu krajowego,

z którymi łącznie będzie traktowany punkt piąty:

5. Pierwsze czytanie wniosku p. Głabińskiego i tow. w sprawie zmiany

postanowień §. 18. statutu krajowego, jako w związku z nimi pozostający.

Marszałek udziela głosu p. Głabińskiemu celem łącznego uzasadnienia powyższych czterech wniosków.

Przemawia p. Głabiński, uzasadniając powyższe cztery wnioski a pod względem formalnym wnosi o odesłanie tych wniosków do komisji administracyjnej.

Marszałek udziela głosu p. Okuniewskiemu pod względem formalnym.

Przemawia p. Okuniewski i stawia wniosek formalny przejścia do porządku dziennego nad powyższymi wnioskami p. Głabińskiego.

Marszałek poddaje pod głosowanie wniosek formalny p. Głabińskiego o odesłanie jego czterech powyższych wniosków do komisji administracyjnej.

Izba uchwała powyższy wniosek.

Marszałek udziela głosu p. Okuniewskiemu w sprawie formalnej.

Przemawia p. Okuniewski i twierdzi, że należało najpierw poddać pod głosowanie jego wniosek przejścia do porządku dziennego jako dalej idący i zapowiada z powodu niezastosowania się do tego wniesienie protestu przeciw protokołowi.

Marszałek udziela głosu p. Urbańskiemu w sprawie formalnej.

Przemawia p. Urbański, uzasadniając, że wedle §. 20. regulaminu sejmowego, przy pierwszym czytaniu wniosku poselskiego uchwała Sejm, czy wniosek ten ma być odesłany do komisji. Jeżeli Sejm nie oświadczy się za takim odesłaniem, uważa się wniosek za odrzucony.

Ponieważ większość oświadczyła się za odesłaniem tego wniosku do komisji, przeto wniosek o przejście do porządku dziennego tem samem odpada.

Marszałek udziela głosu p. Okuniewskiemu w sprawie formalnej.

Przemawia p. Okuniewski i zgłasza protest na podstawie §. 76. regulaminu sejmowego.

Następuje :

4. Pierwsze czytanie wniosku p. Wójcickiego i tow. w sprawie projektu pragmatyki dla nauczycielstwa ludowego.

Przemawia p. Wójcicki, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi o odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje :

6. Pierwsze czytanie wniosku p. ks. Wolanina i tow. w sprawie pomnożenia zakładów pocztowych i telegraficznych, tudzież składnic pocztowych.

Przemawia p. Wolanin, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi o odesłanie tego wniosku do komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje :

7. Pierwsze czytanie wniosku p. Zamorskiego i tow. w sprawie zmiany ustawy o kraj. seminariach nauczycielskich z dnia 12. czerwca 1907 Dz. u. kr. Nr. 101

Przemawia p. Zamorski, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi o odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje :

8. Pierwsze czytanie wniosku p. Zamorskiego i tow. w sprawie przymu-

sowego ubezpieczenia od ognia i utworzenia kraj. zakładu asekuracyjnego.

Przemawia p. Zamorski, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Marszałek udziela głosu p. Maciuszkowi w sprawie formalnej.

Przemawia p. Maciuszek.

Marszałek wzywa p. Maciuszka, ażeby się ograniczył do sprawy formalnej.

Marszałek udziela głosu p. ks. Okoniowi, w sprawie formalnej.

Przemawia p. ks. Okoń.

Marszałek wzywa p. ks. Okonia, aby się ograniczył do sprawy formalnej.

Izba uchwala wniosek formalny wnioskodawcy o odesłanie jego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Następuje :

9. Pierwsze czytanie wniosku p. Tomaka i tow. w sprawie budowy mostu na Wisłoku w gminie Trzebowiska pow. rzeszowskiego.

Przemawia p. Tomaka, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji drogowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje :

10. Pierwsze czytanie wniosku p. ks. Zaremby i tow. w sprawie utworzenia przystanku kolejowego w gminie Tiapcze p. Dolina.

Przemawia p. Zaremba, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji kolejowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje :

11. Pierwsze czytanie wniosku p. Górkiewicza i tow. w sprawie zabudowania potoków górskich Choczenka, Dąbrówka, Zawadka, Frydrychówka i Skawinka w powiecie wadowickim.

Przemawia p. Skarbek w zastępstwie nieobecnego w Izbie p. Górkiewicza i wnosi pod względem formalnym na odesłanie tego wniosku do komisji wodnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następują :

12. Pierwsze czytanie wniosku p. Maciuszka i tow. w sprawie zrealizowania pożyczki w kwocie 10 milionów koron na budowę szkół ludowych ;

13. Pierwsze czytanie wniosku p. Maciuszka i tow. w sprawie zabudowania potoków górskich w pow. nowosandeckim, a zwłaszcza rzeki Ososiny.

P. Maciuszek nie zgłasza się.

Następuje :

14. Pierwsze czytanie wniosku p. Bandrowskiego i tow. w sprawie wstawienia sumy 5.000 kor. na rok 1914 na kształcenie sił nauczycielskich dla szkół przemysłowych żeńskich i szkół gospodarstwa domowego.

Przemawia p. Bandrowski, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Ponieważ p. Maciuszek zgłasza się, przeto Marszałek udziela mu głosu dla uzasadnienia swoich wniosków.

Następuje :

12. Pierwsze czytanie wniosku p. Maciuszka i tow. w sprawie zrealizowania pożyczki w kwocie 10 milionów koron na budowę szkół ludowych.

Przemawia p. Maciuszek uzasadniając swój wniosek, a pod względem for-

malnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje :

13. Pierwsze czytanie wniosku p. Maciuszka i tow. w sprawie zabudowania potoków górskich w pow. nowosandeckim, a zwłaszcza rzeki Ososiny.

Przemawia p. Maciuszek, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji wodnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje :

15. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Bochni na pobór w r. 1911 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Przemawia sprawozdawca p. Onyszkiewicz, oznajmiając, że Wydział krajowy przedkłada szereg wniosków w sprawie zezwolenia reprezentacyom powiatowym na podwyższenie dodatków do podatków bezpośrednich, bez poprzedniego wydrukowania i rozdania odpowiednich sprawozdań, a to opierając się na § 15 regulaminu sejmowego i na dotychczasowej długoletniej, aprobowanej przez Sejm praktyce.

Następnie odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Reprezentacji powiatowej w Bochni zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 dz. u. kr. Nr. 51 pobierać w roku 1911 dodatki powiatowe w wysokości 58% (pięćdziesiąt ośm) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisane §-fem 12. ustawy

z dnia 10. grudnia 1907 dz. u. kraj. Nr. 155.

Po otwarciu rozprawy Marszałek udziela głosu p. Makuchowi.

Przemawia p. Makuch.

Gdy nikt więcej głosu nie zabiera, Marszałek zamyka rozprawę.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca p. Onyszkiewicz.

Marszałek udziela głosu p. Makuchowi w sprawie formalnej.

Przemawia p. Makuch, w sprawie formalnej i żąda stwierdzenia ilości głosujących za wnioskiem Wydziału krajowego i przeciw.

Marszałek udziela głosu p. Pilchowi w sprawie formalnej.

Przemawia p. Pilch.

Marszałek wzywa p. Pilcha, aby się ograniczył do sprawy formalnej.

Przed przystąpieniem do głosowania Marszałek poleca p. sekretarzowi obliczenie ilości posłów obecnych w Izbie i stwierdza, że Izba jest w komplecie.

Izba głosując na wezwanie Marszałka przez powstanie, uchwala wniosek Wydziału krajowego, który sprawozdawca p. Onyszkiewicz ponownie odczytuje.

Marszałek stwierdza, że za wnioskiem głosowało 96 posłów, a przeciw wnioskowi 19.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy, przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

16. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Bochni na pobór w r. 1912 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz od-

czytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem.

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Reprezentacji powiatowej w Bochni zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874 dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1912 dodatki powiatowe w wysokości 58% (pięćdziesiąt ośm) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego §-fem 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwala powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

17. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Bochni na pobór w r. 1913 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Reprezentacji powiatowej w Bochni zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1913 dodatki powiatowe w wysokości 82% (ośmdziesiąt dwa) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego §-fem 12. ustawy z dnia 10. grudnia 1907. dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

18. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Bóbrce na pobór w r. 1910 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Reprezentacji powiatowej w Bóbrce zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1910 dodatki powiatowe w wysokości 45% (czterdzieści pięć) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego §-fem 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907. dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

19. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Bóbrce na pobór w r. 1911 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Reprezentacji powiatowej w Bóbrce zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1911 dodatki powiatowe w wysokości 48% (czterdzieści ośm) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego §-fem 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 dz. u. kr. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

20. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Bóbrce na pobór w r. 1912 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Reprezentacji powiatowej w Bóbrce zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874 dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1912 dodatki powiatowe w wysokości 49% (czterdzieści dziewięć) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego §-fem 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907. dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyj-

muje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

21. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Bóbrce na pobór w r. 1913 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich,

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Reprezentacji powiatowej w Bóbrce zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1913 dodatki powiatowe w wysokości 69 % (sześćdziesiąt dziewięć) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisane §-fem 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907. dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

22. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Brzesku na pobór w r. 1911 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Reprezentacji powiatowej w Brzesku zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 dz. u. kr. Nr. 51 pobierać w roku 1911 dodatki powiatowe w wysokości 62 % (sześćdziesiąt dwa) od państwowych po-

datków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisane §-fem 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907. dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

23. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Brzesku na pobór w r. 1912 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Reprezentacji powiatowej w Brzesku zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 dz. u. kr. Nr. 51 pobierać w roku 1912 dodatki powiatowe w wysokości 61% (sześćdziesiąt jeden) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisane §-fem 12. ustawy z dnia 10. grudnia 1907 dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

24. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Repre-

zentacyi powiatowej w Brzesku na pobór w r. 1913 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Reprezentacyi powiatowej w Brzesku zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 dz. u. kr. Nr. 51 pobierać w roku 1913 dodatki powiatowe w wysokości 70% (siedmdziesiąt) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego §-fem 12. ustawy z dnia 10. grudnia 1907 dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek, bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

25. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Brzeżanach na pobór w r. 1913 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Marszałek usuwa to sprawozdanie z porządku dziennego.

Następuje :

26. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Brzozowie na pobór w r. 1911 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Reprezentacyi powiatowej w Brzozowie zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874 dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1911 dodatki powiatowe w wysokości 50% (pięćdziesiąt) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12 ustawy z dnia 10 grudnia 1907 dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy, przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

27. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Brzozowie na pobór w r. 1912 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem.

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Reprezentacyi powiatowej w Brzozowie zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 dz. u. kr. Nr. 51 pobierać w roku 1812 dodatki powiatowe w wysokości 51% (pięćdziesiąt jeden) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek, bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyj-

muje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

28. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Brzozowie na pobór w r. 1913 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Reprezentacji powiatowej w Brzozowie zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874 dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1913. dodatki powiatowe w wysokości 50% (pięćdziesiąt) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisane §-fem 12. ustawy z dnia 10. grudnia 1907 dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

29. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Buczacz na pobór w r. 1911 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Reprezentacji powiatowej w Buczacz zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1911

dodatki powiatowe w wysokości 43% (czterdzieści trzy) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych, z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisane §-fem 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

30. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Buczacz na pobór w r. 1912 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić.

Reprezentacji powiatowej w Buczacz zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 dz. u. kr. Nr. 51 pobierać w roku 1912 dodatki powiatowe w wysokości 49% (czterdzieści dziewięć) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisane §-fem 12. ustawy z dnia 10. grudnia 1907 dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

31. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Buczacu na pobór w r. 1913 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Reprezentacji powiatowej w Buczaczu zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 dz. u. kr. Nr. 51 pobierać w roku 1913 dodatki powiatowe w wysokości 52% (pięćdziesiąt dwa) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego §-em 12. ustawy z dnia 10. grudnia 1907 dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

32. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Cieszanowie na pobór w r. 1911 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Reprezentacji powiatowej w Cieszanowie zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 dz. u. kr. Nr. 51 pobierać w roku

1911 dodatki powiatowe w wysokości 56% (pięćdziesiąt sześć) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek, bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

33. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Cieszanowie na pobór w r. 1912 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Reprezentacji powiatowej w Cieszanowie zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 dz. u. kr. Nr. 51 pobierać w roku 1912 dodatki powiatowe w wysokości 48% (czterdzieści ośm) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

34. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Repre-

zentacyi powiatowej w Cieszanowie na pobór w r. 1913 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Reprezentacyi powiatowej w Cieszanowie zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 dz. u. kr. Nr. 51 pobierać w roku 1913 dodatki powiatowe w wysokości 81% (ośmdziesiąt jeden) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

35. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Czortkowie na pobór w r. 1911 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Reprezentacyi powiatowej w Czortkowie zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1911. dodatki powiatowe w wysokości 49% (czterdzieści dziewięć) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku

osobisto-dochodowego, a to obok 18 % dodatku na cele drogowe, przepisanego §-fem 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907. dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

36. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Czortkowie na pobór w r. 1912. wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Reprezentacyi powiatowej w Czortkowie zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1912 dodatki powiatowe w wysokości 44 % (czterdzieści cztery) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18 % dodatku na cele drogowe, przepisanego §-fem 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907. dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

37. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Czortkowie na pobór w r. 1913, wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz od-
czytuje sprawozdanie Wydziału krajowe-
go zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Reprezentacyi powiatowej w Czort-
kowie zezwala się w myśl postanowień
§ 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874.
dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1913
dodatki powiatowe w wysokości 48 %
(czterdzieści ośm) od państwowych po-
datków bezpośrednich w powiecie przy-
pisanych z wyłączeniem podatku osobi-
sto-dochodowego, a to obok 18 % do-
datku na cele drogowe, przepisanego
§-em 12. ustawy z dnia 10. grudnia 1907.
dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek
bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek
sprawozdawcy przystąpić do trzeciego
czytania tej uchwały bez czytania, przyj-
muje Izba powyższą uchwałę w trzecim
czytaniu bez czytania.

Następuje:

38. Sprawozdanie Wydziału krajow-
ego w przedmiocie zezwolenia Repre-
zentacyi powiatowej w Dąbrowie na po-
bór w r. 1911 wyższych dodatków po-
wiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz od-
czytuje sprawozdanie Wydziału krajow-
ego, zakończone następującym wnio-
skem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Reprezentancyi powiatowej w Dą-
browie zezwala się w myśl postanowień
§ 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874
dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1911
dodatki powiatowe w wysokości 81 %
(ośmdziesiąt jeden) od państwowych
podatków bezpośrednich w powiecie
przypisanych z wyłączeniem podatku
osobisto-dochodowego, a to obok 18 %
dodatku na cele drogowe, przepisanego
§-em 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907
dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek
bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek
sprawozdawcy przystąpić do trzeciego
czytania tej uchwały bez czytania, przyj-
muje Izba powyższą uchwałę w trzecim
czytaniu bez czytania.

Następuje:

39. Sprawozdanie Wydziału krajow-
ego w przedmiocie zezwolenia Repre-
zentacyi powiatowej w Dąbrowie na po-
bór w r. 1912 wyższych dodatków po-
wiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz od-
czytuje sprawozdanie Wydziału krajow-
ego, zakończone następującym wnio-
skem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Reprezentacyi powiatowej w Dą-
browie zezwala się w myśl postanowień
§ 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874
dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1912
dodatki powiatowe w wysokości 67 %
(sześćdziesiąt siedem) od państwowych
podatków bezpośrednich w powiecie
przypisanych z wyłączeniem podatku
osobisto-dochodowego, a to obok 18 %
dodatku na cele drogowe, przepisanego
§-em 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907
dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek
bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek
sprawozdawcy przystąpić do trzeciego
czytania tej uchwały bez czytania, przyj-
muje Izba powyższą uchwałę w trzecim
czytaniu bez czytania.

Następuje:

40. Sprawozdanie Wydziału krajow-
ego w przedmiocie zezwolenia Repre-
zentacyi powiatowej w Dąbrowie na
pobór w r. 1913 wyższych dodatków
powiatowych do podatków bezpośred-
nych.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz od-
czytuje sprawozdanie Wydziału krajow-
ego, zakończone następującym wnio-
skem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Reprezentacyi powiatowej w Dąbrowej zezwala się w myśl postanowień §. 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. dz. u. kr. N. 51. pobierać w roku 1913 dodatki powiatowe w wysokości 82⁰/₀ (ośmdziesiąt dwa) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18⁰/₀ dodatku na cele drogowe, przepisanego §-fem 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 dz. u. kraj. N. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

41. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Dobromilu na pobór w r. 1912 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Reprezentacyi powiatowej w Dobromilu zezwala się w myśl postanowień §. 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. dz. u. kr. N. 51. pobierać w roku 1912 dodatki powiatowe w wysokości 56¹/₂⁰/₀ (pięćdziesiąt sześć i pół) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego §-fem 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 dz. u. kraj. N. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyj-

muje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

42. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Dobromilu na pobór w r. 1913 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Reprezentacyi powiatowej w Dobromilu zezwala się w myśl postanowień §. 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. dz. u. kr. N. 51. pobierać w roku 1913 dodatki powiatowe w wysokości 100% (sto) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego §-fem 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 dz. u. kraj. N. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następują :

43. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Dolinie na pobór w r. 1911 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

44. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Dolinie na pobór w r. 1912 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

45. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Dolinie na pobór w r. 1913 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Marszałek usuwa powyższe sprawozdania z porządku dziennego.

Następuje :

46. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Gorlicach na pobór w r. 1911 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Reprezentacji powiatowej w Gorlicach zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. dz. u. k. Nr. 51. pobierać w roku 1911 dodatki powiatowe w wysokości 61% (sześćdziesiąt jeden) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego §-fem 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907. dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawczy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

47. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Gorlicach na pobór w r. 1912 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Reprezentacji powiatowej w Gorlicach zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1912 dodatki powiatowe w wysokości 61%

(sześćdziesiąt jeden) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego §-fem 12. ustawy z dnia 10. grudnia 1907 dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

48. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Gorlicach na pobór w r. 1913. wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Reprezentacji powiatowej w Gorlicach zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1913 dodatki powiatowe w wysokości 61% (sześćdziesiąt jeden) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego §-fem 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907. dz. u. kraj. Nr. 555.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

49. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Gródku Jagiellońskim na pobór w r. 1911 wyższych

dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Reprezentacyi powiatowej w Gródku Jagiellońskim zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 dz. u. kr. Nr. 51 pobierać w roku 1911 dodatki powiatowe w wysokości 52% (pięćdziesiąt dwa) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego §-fem 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

50. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Gródku Jagiellońskim na pobór w r. 1912 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Reprezentacyi powiatowej w Gródku Jagiellońskim zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874 dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1912 dodatki powiatowe w wysokości 52% (pięćdziesiąt dwa) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego §-fem 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

51. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Gródku Jagiellońskim na pobór w r. 1913 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Reprezentacyi powiatowej w Gródku Jagiellońskim zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 dz. u. kr. Nr. 51 pobierać w roku 1913 dodatki powiatowe w wysokości 52% (pięćdziesiąt dwa) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego §-fem 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

52. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Grybowie na pobór w r. 1911 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowe-

go zakończone następującym wnioskiem.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Reprezentacyi powiatowej w Grybowie zezwala się w myśl postanowień §. 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874 r. dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1911 dodatki powiatowe w wysokości 63% (sześćdziesiąt trzy) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego §. 12. ustawy z dnia 10. grudnia 1907. dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

53. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Grybowie na pobór w r. 1912 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Reprezentacyi powiatowej w Grybowie zezwala się w myśl postanowień §. 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1912 dodatki powiatowe w wysokości 62% (sześćdziesiąt dwa) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego §. 12. ustawy z dnia 10 grudnia 1907. dz. k. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

54. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Grybowie na pobór w r. 1913 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Reprezentacyi powiatowej w Grybowie zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874 dz. u. kr. Nr. 51 pobierać w roku 1913 dodatki powiatowe w wysokości 63% (sześćdziesiąt trzy) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek, bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następują:

55. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Horodence na pobór w r. 1911 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

56. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Horodence na pobór w r. 1913 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Marszałek usuwa powyższe sprawozdania z porządku dziennego.

Następuje :

57. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Husiatynie na pobór w r. 1911 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Reprezentacji powiatowej w Husiatynie zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 dz. u. kraj. Nr. 51 pobierać w roku 1911 dodatki powiatowe w wysokości 57% (pięćdziesiąt siedem) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisane § 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek, bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

58. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Husiatynie na pobór w r. 1912 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Reprezentacji powiatowej w Husiatynie zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 dz. u. kraj. Nr. 51 pobierać w roku 1912 dodatki powiatowe w wysokości 57% (pięćdziesiąt siedem) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisane § 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 dz. u. kraj. Nr. 155.

sanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisane § 12 ustawy z dnia 10 grudnia 1907 dz. u. kraj. Nr. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

59. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Husiatynie na pobór w r. 1913 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Reprezentacji powiatowej w Husiatynie zezwala się w myśl postanowień §. 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. dz. u. kraj. N. 51. pobierać w roku 1913 dodatki powiatowe w wysokości 57% (pięćdziesiąt siedem) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisane §-fem 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 dz. u. kraj. N. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, Izba przyjmuje powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

60. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Jarosławiu na pobór w r. 1912 wyższych dodatków

powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Reprezentacyi powiatowej w Jarosławiu zezwala się w myśl postanowień §. 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. dz. u. kr. N. 51. pobierać w roku 1912 dodatki powiatowe w wysokości 55% (pięćdziesiąt pięć) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% podatku na cele drogowe, przepisanego §-fem 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907. dz. u. kraj. N. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

61. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Jarosławiu na pobór w r. 1913 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Reprezentacyi powiatowej w Jarosławiu zezwala się w myśl postanowień §. 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. dz. u. kr. N. 51. pobierać w roku 1913 dodatki powiatowe w wysokości 51% (pięćdziesiąt jeden) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% podatku na cele drogowe, przepisanego

§-fem 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 dz. u. kraj. N. 155.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek oznajmia, że Izba przystępuje obecnie do przeprowadzenia uzupełniających wyborów do komisji sejmowych w miejsce posłów, którzy złożyli swe mandaty, zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. Biesiadeckiego, Stapińskiego, Bardla i Lwa Lewickiego i wzywa posłów do oddawania kartek, do wszystkich komisji łącznie, a komisję skrutacyjną do przeprowadzenia skrutinium.

Zanim komisya skrutacyjna podała do wiadomości wynik wyborów, Marszałek udziela głosu c. k. komisarzowi rządowemu.

Przemawia komisarz rządowy c. k. wiceprezydent namiestnictwa p. Stanisław Grodzicki, odpowiadając na zarzuty przeciw władzom politycznym z powodu ograniczeń emigracyjnych.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacji.

Sekretarze pp. Urbański, a następnie Rożankowski odczytują zgłoszone wnioski, wnioski nagłe i interpelacje, które opiewają :

Ls. 1331/1914.

We Lwowie, dnia 18. lutego 1914.

Wniosek nagły

posła Götza i towarzyszy o zmianę ustawy z 13 lutego 1903. dz. u. kr. o poborze krajowej opłaty od piwa.

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy.

Wnioskodawca:
p. Götz.

Mars, Z. Tarnowski, Halban, Leo, Abrahamowicz, Konopka, Zamoyski, Maiss, Bzowski, Mycielski, Hupka, Wł. Jaworski, Skrzyński, Lubomirski, Jędrzejowicz, Koziebrodzki.

Ustawa z dnia

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim, zmieniająca niektóre postanowienia ustawy z dnia 13. lutego 1903. dz. u. kr. Nr. 24. o poborze krajowej opłaty od piwa.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia §§. 5. i 6. ustawy z dnia 13. lutego 1903. dz. u. kr. Nr. 24. zostają w dotychczasowym brzmieniu uchylone i mają opiewać, jak następuje:

§. 5.

Każda gmina jest obowiązana w zastępstwie kraju do przyjmowania zgłoszeń piwa przywożonego w obręb gminy, oraz do wymierzania i pobierania krajowej opłaty od piwa, nieopłaconego jeszcze w kraju, a podlegającego tej opłacie w myśl §. 2. L. 2. i 3. tej ustawy.

Nadto zaś jest każda gmina obowiązana udzielić bezzwłocznie potrzebnej pomocy organom, powołanym do wykonywania postanowień niniejszej ustawy na ich żądanie w czasie ich czynności urzędowych.

Gminy są krajowi odpowiedzialne za opłaty nieuiszczone — w razie udowodnionego zaniedbania należącego nad-

zoru z ich strony. O odpowiedzialności tej orzeka bez odwołania Wydział krajowy.

§. 6.

Publiczne przedsiębiorstwa przewozowe są obowiązane do wydawania przesyłek piwa, nadsyłanych do odbiorców zamieszkałych w obrębie Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim, tylko za okazaniem dowodu uiszczenia krajowej opłaty od piwa, a to po stwierdzeniu zgodności ilości piwa, wymienionego w drodze uiszczenia krajowej opłaty od piwa z ilością piwa nadesłanego do odbiorcy jak wogóle identyczności przesyłki z dowodem uiszczenia opłaty.

Nadto są publiczne przedsiębiorstwa przewozowe obowiązane co miesiąc przedkładać Wydziałowi krajowemu szczegółowy wykaz przesyłek piwa, na powyższej podstawie wydanych.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Mojemu Ministrowi Skarbu w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

Alegat I. do Ls. 1331/914.

Rozporządzenie.

c. k. galicyjskiego Namiestnictwa z dnia L., wydane w porozumieniu z Wydziałem krajowym Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim i c. k. krajową Dyрекcyą Skarbu we Lwowie, którem zmienia się niektóre postanowienia rozporządzenia c. k. galicyjskiego Namiestnictwa z dnia 14. marca 1903 L. 2882/pr. dz. u. kr. Nr. 25. z 20. marca 1903 do ustawy z dnia 13. lutego 1903 dz. u. kr. Nr. 24 o poborze krajowej opłaty od piwa.

Art. 1.

Postanowienia § 5, 7 i 10 rozporządzenia c. k. galicyjskiego Namiestnictwa z dnia 14. marca 1903 L. 2882/pr. dz. u. kr. Nr. 25 z 20. marca 1903 uchyla się w dotychczasowym brzmieniu i mają one opiewać, jak następuje:

§ 5.

Osoby sprzedające lub szynkujące piwo wyrobione w kraju lub sprowadzone z innych krajów austriackich, krajów korony Węgierskiej, wreszcie Bośni i Hercegowiny oraz prywatni, sprowadzający piwo z innych krajów austriackich, krajów korony węgierskiej, wreszcie Bośni i Hercegowiny mają, o ile im nie przyznano uiszczenia opłaty krajowej sposobem ryczałtowym, natychmiast po otrzymaniu wiadomości o nadejściu przesyłki piwa, do nich skierowanej, zawiadomić o tem ustnie lub pisemnie na druku według wzoru form. 4. Zwierzchność gminną tej gminy, w obręb której piwo przywieziono.

Do tego zgłoszenia mogą być użyte druki, których na żądanie dostarczy Biuro krajowej opłaty konsumcyjnej od piwa.

Na podstawie tego zawiadomienia zarządzi Zwierzchność gminna bezzwłocznie przypisanie i pobór opłaty, którą obowiązany do uiszczenia opłaty bezzwłocznie uścić w kasie gminy, wymierzającej opłatę, względnie stwierdzi, że opłata została uiszczoną przez browar, z którego przesyłka pochodzi, na podstawie szczególnego układu z Biurem krajowej opłaty od piwa, a to zapomocą certyfikatu, przez dany browar wystawionego a przez zgłaszającego przesyłkę piwa okazanego.

Każda Zwierzchność gminna ma prowadzić rejestra zgłoszeń, w których ma wpisywać w porządku chronologicznym zgłoszenia piwa, wprowadzonego w obręb gminy.

Rejestr zgłoszeń ma być tak ułożony, że wpisy w rejestr mają być uskutecznione w tej samej treści podwójnie.

Jedna część rejestru, zawierająca wpis, pozostaje w gminie, drugą, stanowiącą również potwierdzenie odbioru na uiszczoną kwotę, względnie dowód przedstawienia certyfikatu z browaru, otrzymuje zgłaszający przywóz piwa.

Rejestra zgłoszeń mają Zwierzchności gminne przedkładać do Biura krajowej opłaty konsumcyjnej od piwa w ciągu 3 dni po upływie każdego miesiąca.

W tym samym czasie mają także Zwierzchności gminne uścić w kasie krajowej pobrane w ubiegłym miesiącu opłaty od piwa za pośrednictwem pocztowej kasy oszczędności.

Odpowiednią ilość czeków pocztowej kasy oszczędności otrzymają Zwierzchności gminne bezpłatnie.

§ 7.

Naczelnicy wszystkich stacji kolejowych i żeglugi parowej mają nadesłane do tej stacji przesyłki piwa wydawać odbiorcom jedynie za okazaniem dowodu uiszczenia krajowej opłaty od piwa. Dowód uiszczenia stanowi poświadczenie Zwierzchności gminnej na uiszczoną opłatę, względnie certyfikat, wystawiony przez browar w myśl § 5. al. 3. tego rozporządzenia.

Są oni także obowiązani do stwierdzenia zgodności ilości piwa, wymienionego w dowodzie uiszczenia krajowej opłaty od piwa z ilością piwa nadesłanego do odbiorcy.

W razie dostrzeżonej niezgodności lub stwierdzenia, że piwo, objęte okazanym dowodem uiszczenia opłaty, nie jest identyczne z przesyłką, mają naczelnicy stacji kolejowych i żeglugi parowej wstrzymać wydanie przesyłki, donosząc o tem bezzwłocznie z podaniem powodów do krajowego Biura opłaty konsumcyjnej od piwa.

Nadto obowiązani są naczelnicy stacji kolejowych i żeglugi parowej pierwszego każdego miesiąca przysyłać kra-

jowemu Biuru opłaty konsumcyjnej od piwa wykazy przesyłek, wydanych na powyższej podstawie, z uwidocznieniem adresu nadawcy, odbiorcy, rodzaju naczynia, wagi brutto przesyłki i dnia jej wydania.

§ 10.

Krajowe biuro opłaty konsumcyjnej od piwa zawiadamia wszystkie Zwierzchności gminne i stacje kolejowe oraz żeglugi parowej, które browary są uprawnione do wystawiania certyfikatów na uiszczoną opłatę.

Krajowe biuro opłaty konsumcyjnej od piwa we Lwowie sprawdza na podstawie rejestrów odbytu browarów, rejestrów zgłoszeń gmin i wykazów naczelników stacji kolejowych, czy od wszystkich przesyłek piwa uiszczono prawidłowo krajową opłatę od piwa.

W razie stwierdzenia, że od jakiejś przesyłki piwa bądź nie uiszczono wogóle opłaty konsumcyjnej bądź też uiszczono ją w kwocie niższej od należącej się, ustala biuro krajowej opłaty konsumcyjnej ilość piwa, od którego nie uiszczono jeszcze opłaty i przypisuje przypadającą należność do uiszczenia.

Nakazy płatnicze otrzymują strony, obowiązane do uiszczenia opłaty, pocztą jako przesyłkę poleconą.

Przypisane kwoty opłaty należy w ciągu 8 dni po doręczeniu nakazu płat-

niczego uiścić w kasie krajowej za pośrednictwem pocztowej kasy oszczędności. Odpowiednio wypełniony czek pocztowej kasy oszczędności otrzyma strona bezpłatnie wraz z nakazem płatniczym, uzupełniając go jedynie na poświadczeniu złożenia (Erlagschein) datę dnia, w którym istotnie uiści na pocztę należność.

Wszakże w myśl zamieszczonych na odwrotnej stronie czeku postanowień, winien nadawca (t. j. obowiązana do opłaty strona) wypełnić go datą poświadczenia złożenia, t. j. datą rzeczywiście dokonanej wpłaty.

Osoby, obowiązane do uiszczenia opłaty, posiadające własne konto czekowe w c. k. pocztowej kasie oszczędności, mogą tę opłatę uiszczać czekiem za pośrednictwem pocztowej kasy oszczędności.

W takim wypadku należy czek zaopatrzyć uwagą „do wpłacenia należności na załączonem poświadczeniu złożenia“ i wraz z poświadczeniem złożenia przesłać do pocztowej kasy oszczędności.

Na podstawie tych rejestrów i wykazów bada również krajowe biuro opłaty konsumcyjnej od piwa, czy pobrane tytułem opłaty przez Zwierzchności gminne kwoty pieniężne zostały prawidłowo i w odpowiedniej wysokości rzeczywiście wpłacone do biura krajowego, a w razie dostrzeżonych nieprawidłowości, wydaje stosowne zarządzenia dla ich usunięcia.

Alegat II. do Ls.: 1331/914.

Formularz rejestru zgłoszeń.

Kraj: Galicya.

Powiat:

Gmina:

dla gminy.

dla zgłaszającego się.

Rejestr zgłoszeń piwa
w miesiącu roku 19

to samo co dla gminy.

L. p.	Dzień zgłosze- nia	Imię, nazwi- sko i miej- sce zgłasza- jącego	Ilość beczek	Ilość flaszek	Ilość piwa	Wy- miar opłaty od piwa	Opłatę uiszczono w kwocie lub przed- stawio- ny cer- tyfikat browa- ru w z daty L.	Z jakie- go bro- waru piwo pocho- dzi	Przez kogo nade- słane	Uwa- ga
-------	--------------------------	--	-----------------	------------------	---------------	----------------------------------	---	--	---------------------------------	------------

L. s. 1332/1914.

We Lwowie dnia 18. lutego 1914.

Wniosek

p. Witosa i tow. w sprawie poprawy bytu organistów i unormowania ich stosunków służbowych.

Wysoki Sejmie!

Wiadomo powszechnie, że położenie organistów tak pod względem materyalnym jako też i prawno-społecznym jest niesłychanie nędzne i poniżające.

Pobieranie datków, stanowiących ich utrzymanie, w postaci petyty, koleđdy, spisowego i t. p. jest dla organistów upokarzające, a dla parafian niezwykle przykre i uciążliwe, ponadto daniny te nie są obowiązkowe i nie muszą być

przez parafian uiszczane, o ile oni tego czynić nie zechcą.

Pobieranie pewnych świadczeń z innego tytułu jest tak minimalne, że nie może prawie być brane w rachubę.

Stosunek służbowy do swoich przełożonych nie uregulowany żadnymi przepisami, zależny od łaski lub niełaski tychże, jest częstokroć powodem przykrych nieporozumień a nawet samowoli dotkliwie się organiście we znaki dającej.

Utrzymanie takiego w wysokim stopniu anormalnego stanu rzeczy, ubliżającego poczuciu obywatelskiemu tego stanu i to w czasie, gdy prawie wszystkie dykasterye urzędników i sług tak państwowych jak i autonomicznych nie tylko przedsięwzięły ale i uzyskały poprawę swego bytu i unormowanie sto-

sunku służbowego, jest wręcz niemożliwe i ze wszelkich miar nie dopuszczalne.

Czuając dotkliwie to swoje położenie, rozpoczęli organiści od ćwierć wieku starania o poprawę bytu i zmianę nieznosnych dla nich stosunków, bez żadnego jednak skutku. Wnoszone w tym względzie wnioski poselskie a nawet wydana ustawa nie usunęły złego.

Zważywszy, że wyż wymieniony stan jest nie do wytrzymania, że pozbawienie określonych praw i obowiązków wielkiej ilości obywateli jest dla tychże upokarzające, a dla społeczeństwa i kraju szkodliwe, podpisani wnoszą :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

1. Normuje się stosunki prawne organistów wobec swoich przełożonych.

2. Ustala się dla nich odpowiednią płacę i zabezpieczenie na wypadek niezdolności do pracy i na starość.

3. Środków potrzebnych dostarczy fundusz religijny, fundacye na ten cel przeznaczone, majątki kościelne i inne odpowiednie źródła.

Wnioskodawca :

W i t o s.

Kręzel, Bojko, Serczyk, Bardl, Żardecki, Petruszewicz, Makuch, Łahodyński, Dumka, Sandulak, Ławruk, Rożankowski, Cegielski, Kochanowski.

L. s. 1.333/1914.

We Lwowie, dnia 18. lutego 1914.

W n i o s e k

posła Witosa i tow. w sprawie otwarcia przystanku kolejowego w Jodłowiec ad Wałki.

Wysoki Sejmie !

Na głównej linii kolejowej, prowadzącej ze Lwowa do Krakowa pomiędzy stacyami Czarną i Tarnowem istnieje od lat wielu stacya Wałki, która jednak nigdy otwartą nie była. Licznie wnoszone

prośby i podania gmin okolicznych interesowanych do władz kolejowych o otwarcie tej stacyi pozostały bez skutku i obecnie jest stan taki, że mając kolej w najbliższem sąsiedztwie, nie mogą wcale z niej korzystać.

Wobec tego, że z otwarcia tej stacyi korzystałyby w wysokim stopniu tak gminy jak też i skarb kolejowy, gdyż między innymi znajdują się tam także wielkie dobrze zagospodarowane gospodarstwa leśne,

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby spowodował władze kolejowe do jak najspieszniejszego otwarcia przystanku kolejowego we „Wałkach“ dla ruchu osobowego i towarowego.

Wnioskodawca :

W i t o s.

Kręzel, Łaskuda, Siwula, Bardl, Serczyk, Żardecki, Kędzior, Bojko, Okoń, Łahodyński, Dumka, Sandulak, Cegielski, Petruszewicz, Makuch.

Ls. 1334/1914.

We Lwowie, dnia 18. lutego 1914.

Wniosek

posła Witosa i tow. w sprawie poprawy bytu i stabilizacji w służbie strażników rzek Białej, Kisieliny, wałów Dunajca, Wisły i innych podobnych obiektów.

Wysoki Sejmie !

Od lat szeregu czynili i czynią starania strażnicy rzek i wałów, pozostających na etacie krajowym, o poprawę płacy i stabilizację w służbie, jak dotąd jednak bezskutecznie.

Sprawiedliwość przyznać każe, że położenie tej znacznej już, a z każdym rokiem się zwiększającej rzeszy pracowników jest wprost rozpaczliwe i że poprawa dziś istniejących stosunków powinna jak najprędzej nastąpić.

Służba tych ludzi jest niezwykle trudna i odpowiedzialna, a zapłata, jaką obecnie pobierają, przeważnie jedną koronę dziennie wynosząca, w jaskrawym stosunku stoi do pracy przez nich spełnianej.

Uboczne zarobkowanie, ze względu że służba musi być wykonywana nie tylko w dzień ale częstokroć w nocy, jest niemożliwe, a utrzymanie bodaj naj-nędzniejsze siebie i rodziny z płacy pobieranej zupełnie wykluczone.

Ponieważ służba ta odbywa się wśród najcięższych warunków, wiele strażników traci zdrowie, a nawet i życie, a rodziny tychże pozostają bez jakiegokolwiek zaopatrzenia, rzucone na pastwę losu.

Krzywdą ta ujawnia się tem jaskrawiej, że pobory strażników, zostających w służbie Rządu, są daleko wyższe, chociaż ci takie same czynności sprawują.

Zważywszy, że pobierana dotąd płaca jest w wysokim stopniu nie wystarczająca na najskromniejsze utrzymanie, że brak stabilizacji i zaopatrzenia na starość stawia wyżej wymienionych strażników w wielkiej niepewności o przyszłość tak dla siebie jak i rodzin, podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się Wydział krajowy, ażeby wypracował odpowiedni projekt ustawy idący w kierunku poprawy płacy i stabilizacji strażników rzek, wałów i innych obiektów zostających na etacie krajowym i przedłożył go na najbliższej sesji sejmowej.

Wnioskodawca:
Witos.

Krężel, Bojko, Bardl, Kochanowski, Sereczyk, Łaskuda, Petruszewicz, Cegielski, Rożankowski, Okoń, Makuch, Łahodyński, Dumka, Sandulak.

Ls. 1335/1914.

We Lwowie, dnia 18. lutego 1914.

Wniosek

p. Franciszka Bardla w sprawie należytego utrzymywania gościńca rządowego między Bochnią a Sierosławicami.

Wysoki Sejmie!

Rządowy gościniec prowadzący z Bochni do komory celnej Sierosławice, był przed laty konserwowany wzorowo tak, że mógł służyć za wzór, jak drogi publiczne powinny być utrzymywane.

Obecnie gościniec ten choć jest nadal rządowym, przedstawia się już od lat kilkunastu jako droga najlichszego gatunku zalewana błotem tak, że zaprzęgi z trudnością po niej idą, a piesi brną w błocie aż do zgubienia butów.

Nadto wzdłuż tego gościńca szła linia telegraficzna z Bochni do Sierosławic, która osobom przeprawiającym się z Królestwa polskiego do Galicyi i na odwrót wielkie oddawała przysługi.

Obecnie tę linię telegraficzną zniesiono. Wynika z tego, że w wieku postępu na całym świecie, Galicya stanowi dziwny wyjątek, tu bowiem wszystko się cofa, gościńce się niszczy, a linie telegraficznie kasuje.

Wohec tego podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, by niezwłocznie przystąpił do rekonstrukcji rządowego gościńca między Bochnią a Sierosławicami i doprowadzenia do stanu europejskiego, jak również by przywrócił telegraficzne połączenie między temi miejscowościami i znajdującym się w środku między nimi nader ruchliwym urządzeniem pocztowym w Mikłuszowicach.

Wnioskodawca:
Bardl.

Bojko, Łaskuda, Sereczyk, Siwula, Krężel, Bernadzikowski, Kędzior, Lisiewicz, Srokowski, Witos, Biały Długosz, Zgórski, Żardecki.

Ls. 1336/1914.

We Lwowie, dnia 18. lutego 1914.

Wniosek

posła Serczyka i tow. w sprawie zniesienia myt drogowych.

Wysoki Sejmie !

Od lat kilku ludność rolnicza czyni starania o zniesienie myt, uważając to za wielki i niepotrzebny ciężar.

Starania te odniosły już na drogach rządowych pożądany skutek, a nawet i w wielu powiatach tutejszego kraju zostały myta zniesione, uważając to za rzecz przestarzałą i całkiem słusznie.

Jedynie zostały tylko myta na drogach krajowych mimo tego, że ludność od dłuższego czasu tego się domaga, albowiem myta bardzo mały dochód krajowi przynoszą.

Wobec tego wnosimy :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Znosi się myta na drogach krajowych z dniem 1. stycznia 1915 r.

Wnioskodawca :
Serczyk.

Siwula, Łaskuda, Bojko, Bardl, Biały, Kędzior, Witos, Krężel, Żardecki, Okoń, Górkiewicz, Bernadzikowski, Maciuszek, Długosz.

Ls. 1337/1914.

We Lwowie, dnia 18 lutego 1914.

Wniosek

posła dra Petruszewicza i tow. w sprawie zmiany ustawy krajowej z 18. września 1901 Nr. 103 Dz. u. kr. o regulacji rzek przeprowadzić się mającej po myśli § 5 ustawy państwowej z 11. czerwca 1901 Nr. 66. Dz. u. p. w Królestwie Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Podpisani wnoszą :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

U s t a w a

z dnia zmieniająca niektóre postanowienia ustawy krajowej z 18. września 1901 Nr. 103 Dz. u. kr.

Art. I.

§ 8 ustawy krajowej z 18. września 1901 Nr. 103 Dz. u. kr. w swem dotychczasowem brzmieniu traci moc prawną, natomiast ma obowiązywać w następującem brzmieniu.

§ 8.

Orzeczenia o wszystkich zasadniczych technicznych i ekonomicznych sprawach dotyczące regulacji, będące przedmiotem niniejszej ustawy, o ile tych regulacji nie wykonuje się wyłącznym kosztem państwa (§ 3), porucza się osobnej komisji pod przewodnictwem Namiestnika, albo zastępcy, w skład której wejść mają :

a) po jednym członku mianowanym przez Ministerstwo spraw wewnętrznych i Ministerstwo handlu w porozumieniu z innemi Ministerstwami interesowanemi ;

b) jeden administracyjny i jeden techniczny delegat Namiestnictwa ;

c) jeden administracyjny i jeden techniczny delegat Wydziału krajowego ;

d) po jednym delegacie galic. Towarzystwa gospodarskiego we Lwowie i Towarzystwa rolniczego w Krakowie ;

e) jeden delegat krajowego Towarzystwa gospodarskiego „Silskyj Hospodar“ we Lwowie.

Dla każdego członka Komisji ma być ustanowiony zastępca, który winien go w razie przeszkody zastąpić.

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy poru-
cza się Ministrom spraw wewnętrznych,
skarbu i handlu i rolnictwa

Wnioskodawca:
Petruszewicz.

Winniczuk, Dumka, Sandulak, Ławruk,
Łahodyński, Nowakowski, Hołubowicz,
Horbaczewski, Kiweluk, Kurowiec, Kość
Lewicki, Kormosz. Terszakowiec, Oku-
niewski, Makuch, Kapuściński, Singale-
wicz, Kochanowski, Wanio.

Ls. 1338/1914.

We Lwowie, dnia 18. lutego 1914.

Wniosek

p. Hryńka Terszakowca i tow. w spra-
wie zmiany ustawy o licencyonowaniu
buhajów i utrzymywaniu buhajów gmin-
nych z dnia 20. lipca 1892. Nr. 51, zmie-
nionej ustawą z dnia 16. lutego 1902 r.
Nr. 26. Dz. u kr.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Ustawa

s dnia . . . zmieniająca niektóre po-
stanowienia ustawy o licencyonowaniu
buhajów i utrzymywaniu buhajów gmin-
nych z dnia 20. lipca 1892. Nr. 51, zmie-
nionej ustawą z dnia 16. lutego 1902
Nr. 26. Dz. u kr.

Art. I.

§§. 2., 3, 4., 7. i 21. nstawy o licen-
cyonowaniu buhajów i utrzymywaniu
buhajów gminnych z dnia 20. lipca 1892
Nr. 51, zmienionej ustawą z dnia 16. lu-
tego 1902 Nr. 26. Dz. u. kr., przestają
obowiązywać, a na ich miejsce mają
obowiązywać następujące postanowienia:

§. 2.

Tylko buhaj licencyonowany, lub
buhaj zaopatrzony w certyfikat, wydany
przez Komitet centralny Towarzystwa go-
spodarskiego, galicyjskiego Towarzystwa
rolniczego w Krakowie, lub przez główną
Radę krajowego Towarzystwa gospodar-
kiego „Silskij Hospodar“ we Lwowie,
może być użyty do rozplodu cudzego
bydła.

§. 3.

Za licencyonowanego należy uważać
takiego buhaja, którego okręgowa Komi-
sya licencyonująca uzna za zdolnego do
rozplodu. Komitetowi centralnemu gali-
cyjskiego Towarzystwa gospodarskiego,
Towarzystwa rolniczego w Krakowie
i krajowego Towarzystwa rolniczego
„Silskij Hospodar“ we Lwowie przysłu-
guje prawo wydawania na nabywane
przez nich buhaje certyfikatów, upra-
wniających posiadaczy buhaja do sta-
nowienia cudzego bydła, a ważnych tylko
do czasu najbliższego licencyonowania.

Owe Komitety, względnie Towarzy-
stwa wyżej wspomniane, będą obowią-
zane także opiektnować buhaje i o wy-
daniu certyfikatu zawiadomić Komisję
licencyonującą danego okręgu.

§. 4.

Wydział krajowy ustanawia w każ-
dym powiecie sądowym co najmniej
jedną komisję licencyonującą okręgową.
W razie ustanowienia w jednym powie-
cie więcej jak jednej Komisji, oznaczy
Wydział krajowy dla każdej Komisji
okręg, na który ma się rozciągać jego
działalność.

Komisya licencyonująca składa się
z pięciu członków. Dwóch członków mia-
nuje Wydział krajowy, jednego na przed-
stawienie centralnego Komitetu galicyj-
skiego Towarzystwa gospodarskiego lub
Towarzystwa rolniczego w Krakowie, a
drugiego na przedstawienie głównej Ra-
dy krajowego Towarzystwa gospodar-
skiego „Silskij Hospodar“ we Lwowie.
Jednego z tych dwóch członków nia

nuje równocześnie Wydział krajowy przewodniczącym Komisji. Trzeciego członka mianuje kompetentny Wydział Rady powiatowej. Czwartego członka mianuje wydział galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego, względnie Towarzystwo okręgowe rolnicze.

Gdyby takie organizacje w powiecie nie istniały, mianuje czwartego członka Komitet centralny właściwego Towarzystwa gospodarskiego (rolniczego). Piątego członka mianuje Rada filialna istniejącej w danym powiecie filii krajowego Towarzystwa gospodarskiego „Silskij Hospodar“, a gdyby w danym powiecie było więcej filii, to ta z nich, której siedziba znajduje się w miejscu siedziby Rady powiatowej.

Gdyby w danym powiecie nie było żadnej filii tego Towarzystwa, to piątego członka mianuje główna Rada krajowego Towarzystwa gospodarskiego „Silskij Hospodar“ we Lwowie.

Wszyscy członkowie Komisji mają swych zastępców w ten sam sposób jak członkowie powołanych do Komisji.

Kiedy w skład Komisji licencyonującej nie wchodzi z wyboru weterynarz, w takim wypadku będzie powoływać Komisya do swych narad według możliwości weterynarza z głosem doradczym.

Mandat członków Komisji trwa trzy lata. Urząd członków Komisji jest bezpłatny, mają oni prawo do zwrotu kosztów podróży i dyet.

Dyety i koszty podróży przewodniczącego Komisji oraz weterynarza ponosi fundusz krajowy, innych członków Komisji fundusz powiatowy.

§ 5.

Miejsce i czas oglądania buhajów ogłaszać będzie Komisya najmniej sześć tygodni naprzód przez naczelników gmin i przedstawicieli obszarów dworskich.

Licencyonowanie główne odbywać się będzie dwa razy do roku. Wrazie

potrzeby odbywać się może licencyonowanie dodatkowe. Gdyby kto pragnął w innym czasie lub miejscu przedstawić buhaja do licencyonowania, poniesie wszystkie koszty komisji.

§ 7.

Jeżeli Komisya uzna buhaja za odpowiedniego do rozplodu, wyda właścicielowi a względnie posiadaczowi jego licencję ważną na jeden rok i opiewającą buhaja.

Komisya będzie prowadzić rejestr licencyonowanych buhajów, ogłaszać miejscowości, w których znachodzą się licencyonowane buhaje z podaniem nazwisk ich właścicieli.

Rejestry i wykazy składać będzie komisya w Wydziale powiatowym, w c. k. Starostwie powiatowym i w właściwym oddziale Towarzystwa gospodarskiego (rolniczego) względnie w filii krajowego Towarzystwa gospodarskiego „Silskij Hospodar“.

§ 17.

Karę za przekroczenie tej ustawy oznacza władza polityczna odnośnego powiatu. Od wymiaru takiego przysługuje stronom prawo wniesienia rekursu do politycznej władzy krajowej w przeciągu 14 dni od doręczenia wymiaru.

Przeciw wymiarowi politycznej Władzy krajowej niema dalszego odwołania.

Dochód z kar wpływa do funduszu interesowanej gminy na zakupno i pokrycie kosztów utrzymania buhaja.

§ 21.

Od dnia wprowadzenia ustawy tej w życie przez lat 6 służy Wydziałowi krajowemu w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem prawo przyznania dla dotychczasowych gmin, okręgów lub powiatów wyjątkowych ulg w wymogach spełnianych podczas licencyonowania buhajów pod względem ich zdolności rozplodowej a nawet zawieszania postanowień §§ 2 i 3 z dzisiejszej ustawy co do licencyonowania i §§ 8 i 9 co do przymusu

utrzymania buhajów. Wyjątkowe postanowienia mogą się odnosić tylko do takich gmin, okolic lub powiatów, w których będzie udowodniony miejscowymi warunkami hodowli usprawiedliwiony brak dostatecznej liczby buhajów odpowiadających warunkom licencyonowania i będzie stwierdzone wielkie ubóstwo gmin i nadmierna trudność w nabyciu odpowiednich buhajów z innych okolic.

Postanowienia takie może wydać Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem tylko na wniosek komisji licencyonującej po zasięgnięciu opinii Wysziału Rady powiatowej, Komitetu centralnego galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego (rolniczego), względnie głównej Rady krajowego Towarzystwa gospodarskiego „Silskij Hospodar“ we Lwowie.

Wydział krajowy zawiadomi o tem równocześnie c. k. Namiestnictwo, właściwy Wydział Towarzystwa gospodarskiego (rolniczego) lub Radę właściwej filii krajowego Towarzystwa gospodarskiego, „Silskij Hospodar“, jak również Wydział Rady powiatowej celem użycia możliwych środków podniesienia hodowli bydła w tych miejscowościach, okolicach lub powiatach.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Ministrom rolnictwa i spraw wewnętrznych.

Wnioskodawca:
Terszakowicz.

K. Lewicki, Kapuściński, Kurowiec, Petruszewicz, Nowakowski, Metella, Hołubowicz, Ławruk, Staruch, Singalewicz, Kochanowski, Kiweluk, Łahodyński, Horbaczewski, Sandulak.

Ls. 1339/1914.

We Lwowie, dnia 18. lutego 1914.

W n i o s e k

Posła ks. Kapuścińskiego Aleksandra w sprawie zmiany niektórych postano-

wień krajowej ustawy z 15. czerwca 1904 L. 94 Dz. u. kr. o zalesieniach ochronnych.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

U s t a w a.

z dnia zmieniająca niektóre postanowienia ustawy z 15. czerwca 1904 Nr. 94. Dz. u. kr. o zalesieniach ochronnych.

Art. 1.

§§ 4 i 5 ustawy krajowej z 15. czerwca 1904 Nr. 94 Dz. u. kr. o zalesieniach ochronnych w swem dotychczasowem brzmieniu przestają obowiązywać, a w ich miejsce mają obowiązywać w następującem brzmieniu:

§ 4.

Skład komisji krajowej:

W skład komisji wchodzi:

1. Zastępca Namiestnictwa jako przewodniczący.
2. Delegaci Wydziału krajowego.
3. Delegat Galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego we Lwowie.
4. Delegat Towarzystwa rolniczego w Krakowie.
5. Delegat krajowego Towarzystwa gospodarskiego „Silskij Hospodar“ we Lwowie.
6. Krajowy inspektor lasowy, jako referent lasowo-techniczny.
7. Referent administracyjny c. k. Namiestnictwa dla spraw lasowych.

§ 5.

Skład komisji powiatowych:

Komisja powiatowa składa się:

1. Z zastępcy politycznej władzy powiatowej, jako przewodniczącego.
2. Z delegata Rady powiatowej.
3. Z delegata właściwego Oddziału galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego.

go we Lwowie, względnie Towarzystwa rolniczego w Krakowie.

4. Z delegata właściwej filii krajowego Towarzystwa gospodarskiego „Sil-skiy Hospodar“ we Lwowie.

5. Z rządowego technika lasowego przeznaczonego do bezpośredniej uprawy ochronnych zalesień w danym okręgu.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poleca się Ministrom rolnictwa, skarbu, spraw wewnętrznych i sprawiedliwości.

Wnioskodawca:

Ks. Al. Kapuściński.

Wanio, Singalewicz, Kormosz, Łahodyński, Nowakowski, K. Lewicki, Ks. Metella, Horbaczewski, Terszakowiec, Hołubowicz, Kochanowski, Sandulak, Staruch, Kurowiec.

L. s. 1340/1914.

W n i o s e k

posła R. Załozieckiego w sprawie zmiany ustawy. uchwalonej przez Wysoki Sejm z dnia 14. lutego 1912, o powołaniu do życia galicyjskiego krajowego zakładu reasekuracyjnego dla spółek ubezpieczenia bydła, oraz zmiany statutu, zatwierdzonego przez c. k. Namieśtnictwo uchwałą z dnia 10. lipca 1912. L. XIII. a 1413/6 na podstawie upoważnienia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych udzielonego reskryptem z dnia 9. maja 1912 r. L. 14391.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I.

U s t a w a

z dnia zmieniająca niektóre postanowienia statutu galicyjskiego krajowego zakładu reasekuracyjnego.

§§ 1, 5, 12c, 14/4, 17, 19, 20, 24/4, 26 statutu Zakładu reasekuracyjnego, zmienionego ustawą z dnia przestają obowiązywać a zamiast nich mają obowiązywać następujące postanowienia.

§ 1.

Nazwa, siedziba i okręg działalności.

Utworzony przez krajowy Sejm królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem krakowskiem krajowy Zakład reasekuracyjny ubezpieczenia bydła nosi nazwę: „Galicyjski krajowy Zakład reasekuracyjny ubezpieczenia bydła“ i ma siedzibę we Lwowie. Zakład składa się z dwóch odrębnych sekcji: 1. sekcya polska z urzędowym językiem polskim rozciąga swoją działalność i opiekę nad spółkami polskimi; 2. sekcya ukraińska z urzędowym językiem ukraińskim rozciąga swoją działalność i opiekę nad spółkami ukraińskimi.

Działalność zakładu rozciąga się na Galicyę.

§ 5.

Przystąpienie do zakładu dozwolone jest w każdym czasie. Zakład może odmówić przyjęcia z podaniem przyczyn. Udział nabywa się przez zawarcie umowy reasekuracyjnej, a traci się w razie wystąpienia lub usunięcia.

§ 12 c.

Przyjmować do wiadomości lub uchylać uchwały Wydziału każdego interesowanego stowarzyszenia co do weterynarza względnie fachowca, a w wypadkach stwierdzonych przez rewizora zakładu nadużyć ze strony wspomnianych osób żądać od stowarzyszenia ich usunięcia pod grozą usunięcia stowarzyszenia z zakładu.

§ 14/4.

Funduszu tego można raz użyć na pokrycie niedoborów zakładu do 2/3 jego wysokości.

§ 17.

Dokumenta, mocą których zakład zaciąga zobowiązania lub zrzeka się swych praw, muszą być podpisane przez Wydział krajowy.

Inne pisma wygotowane w imieniu zakładu podpisuje w imieniu sekcji polskiej względnie ukraińskiej kierownik dotyczącej sekcji.

§ 19.

Do bezpośredniego zarządu sprawami zakładu, o ile one nie są powyższymi postanowieniami wyraźnie zastrzeżone Wydziałowi krajowemu, ustanawia się dla obu sekcji, polskiej i ukraińskiej osobne zarządy zakładu.

Każdy zarząd składa się z kierownika mianowanego przez Wydział krajowy i potrzebnych urzędników.

Do urzędników tych odnoszą się postanowienia ustawy o stosunkach służbowych krajowych funkcyjaryuszów i statutu emerytalnego dla urzędników Wydziału krajowego.

§ 20.

Zakład zastępuje wobec władz i trzecich osób obaj kierownicy zakładu i przewodniczący komisji doradczej.

§ 24. 4).

Obaj kierownicy sekcji zakładu.

§ 26.

Ogłoszenia zakładu będą umieszczane w Gazecie lwowskiej i gazecie „Narodna Czasopys“. Wydział krajowy może jednak zarządzić podanie ich do wiadomości za pośrednictwem innych dzienników, jak również przez przybicie ich na tablicach zakładu, w urzędach gminnych lub lokalach stowarzyszeń.

II.

U s t a w a

z dnia zmieniająca niektóre postanowienia statutu stowarzyszeń wzajemnego ubezpieczenia bydła: §§ 2, 17, 19, 13, 29, 41, 42 c, 44, 46, 48.

Stowarzyszenie opiera się na zasadzie wzajemności i ma za cel na pod-

stawie tej zasady i w myśl postanowień statutu wynagradzać swym członkom szkody poniesione w ubezpieczonym bydłe i wskutek padnięcia, rzezi z konieczności, ognia, rozszarpania przez dzikie zwierzęta, oraz szkody spowodowane tem, że mięso sztuk ubezpieczonych, zabitych prawidłowo w rzeźniach, zostało na podstawie przepisów o oględzinach mięsa w całości lub częściowo zniszczone.

Celem wypełnienia w myśl statutu swego zadania musi stowarzyszenie przystąpić jako członek do galicyjskiego krajowego zakładu reasekuracyjnego ubezpieczenia bydła (§ 28).

§ 4.

Uczestnictwo.

Każdy właściciel bydła rogatego, zamieszkały w obrębie stowarzyszenia, który zgłosił wszystkie nadające się do ubezpieczenia sztuki bydła, może być członkiem stowarzyszenia. Nie mogą być jednak przyjęci do stowarzyszenia ci właściciele bydła, którzy:

a) bydło swe w innem towarzystwie przeciw tym samym wypadkom ubezpieczyli;

b) w sposób przemysłowy prowadzą handel bydła;

c) bydła swego nie otaczają odpowiednią opieką, niedostatecznie je żywią lub nadmiernie wyzyskują;

d) dopuścili się dowodnie usiłowanego oszustwa stowarzyszenia.

§ 17.

Do szczególniejszych obowiązków Wydziału należy;

a) zarząd majątkiem i tegoż lokacya po myśli § 23;

b) rozstrzyganie odwołań członków od orzeczeń komisji szacunkowej co do przyjęcia bydła do ubezpieczenia;

c) rozstrzyganie odwołań przeciw wykluczeniu członka ze stowarzyszenia;

d) wybór z pośród wydziałowych i zastępców wydziałowych dwóch ocenicieli i ich zastępców;

e) uchwalanie okszkodowań;

f) układanie zamknięć rachunkowych i rocznych sprawozdań dla walnego zgromadzenia i galic. krajowego zakładu reasekuracyjnego ubezpieczenia bydła;

g) przedkładanie protokołów komisji sprawdzającej szkody, tudzież zamknięć rachunkowych i sprawozdań rocznych krajowemu zakładowi reasekuracyjnemu ubezpieczenia bydła;

h) mianowanie sekretarza stowarzyszenia i oznaczanie wysokości jego pborów;

i) szkntrowanie przez wybranego delegata ksiąg i kasy stowarzyszenia;

j) zawarcie rocznej umowy z najbliższym mieszkającym weterynarzem względnie innym znawcą, co do wynagrodzenia za interwencję weterynarską;

k) przyjmować i usuwać na wniosek przewodniczącego członków stowarzyszenia.

Uchwały pod j) wymagają do swej ważności zatwierdzenia krajowego Zakładu reasekuracyjnego ubezpieczenia bydła.

§ 19.

Do obowiązków przewodniczącego należy:

a) zastępowanie stowarzyszenia wobec władz i stron prywatnych;

b) prowadzenie ewidencji członków;

c) podpisywanie pism sporządzonych w imieniu stowarzyszenia po myśli § 24;

d) pobieranie wpisowego, wkładek rocznych i administracyjnych;

e) wszelkie wypłaty z kasy stowarzyszenia, jakoteż podejmowanie kwot

z instytucji, w których pieniądze stowarzyszenia będą lokowane;

f) prowadzenie wszelkich ksiąg i rachunków;

g) sporządzanie sprawozdań rachunkowych, jakoteż zamknięć rachunkowych stowarzyszenia i przedkładanie ich Wydziałowi.

Sprawy wymienione w ustępach d) do g) mogą być przekazane na podstawie uchwały Wydziału stowarzyszenia zamianowanemu sekretarzowi, który wszakże może dokonywać wypłat i podnosić pieniądze ulokowane przez stowarzyszenie tylko za asygnatą przewodniczącego i w ogóle w każdym innym względzie podlegać przewodniczącemu.

Wrazie przeszkody przewodniczącego wstępuje w jego prawa i obowiązki jego zastępca.

Od orzeczeń przewodniczącego służy członkom prawo odwołania w ciągu 14 dni od ich ogłoszenia do Wydziału stowarzyszenia.

§ 23.

Majątek stowarzyszenia może być lokowany tylko: a) w krajowych papierach wartościowych z pupilarnem bezpieczeństwem, b) w c. k. pocztowej Kasie oszczędności i w krajowych kasach oszczędności, urządzonych według regulatywu dla tych kas z dnia 2. września 1844 i w lokalnych kasach systemu Raiffeisena i systemu „Narodnyj Dim“.

§ 29.

Przedmiotem ubezpieczenia może być tylko bydło rogате, znajdujące się stale w obrębie stowarzyszenia. Nie mogą być ubezpieczone:

a) sztuki bydła rogatego poniżej 6 miesięcy;

b) bydło powyżej 12 lat wieku, o ile już przedtem nie było w stowarzyszeniu ubezpieczone;

c) sztuki chore lub podejrzane o chorobę,

d) było rogate pochodzące z zagród, w których wydarzyły się wypadki chorób zaraźliwych, jak długo zaraza nie zostanie urzędownie uznana za wygasłą,

e) było rogate źle odżywiane i wogóle wynędzniałe, dopóki trwa taki stan jego,

f) było rogate pożyczone na jakiś czas lub zafantowane,

g) było rogate będące własnością handlarzy bydła, rzeźników, masarzy, oprawców lub osób trudniących się zdejmowaniem skór ze zwierząt padłych,

h) było nabyte za zrzeczeniem się praw ewikcyi z powodu wad ustawą przewidzianych.

Przewodniczący stowarzyszenia może odrzucać zgłoszenia o ubezpieczenie z podaniem przyczyn, starającemu się o ubezpieczenie przysługuje jednak w razie oddalenia odwołanie w ciągu 14-tu dni do Wydziału. Od orzeczenia Wydziału nie ma dalszego odwołania.

§. 31.

Z dochodzeń swych winna komisya przyjmująca spisać protokół, który podpisują wszyscy uczestnicy i zaopatrzyć w piętna ubezpieczone bydło,

Za udział w komisji przyjmującej otrzymuje przewodniczący stowarzyszenia i każdy z dwóch ocenicieli wybranych przez Wydział przy ogólnej rewizyi (§ 35) należność szacunkową po 5 h za każdą oszacowaną sztukę.

Jeżeli przyjęcie nastąpiło w innym czasie, otrzymują oceniciela po 20 h. za każdą oszacowaną sztukę.

W pierwszym wypadku należyć tę pokrywa się z kasy stowarzyszenia, natomiast w drugim wypadku opłaca je osoba zgłaszająca swe zwierzęta do ubezpieczenia, wszakże za pośrednictwem kasy stowarzyszenia.

Wrazie przeszkody ze strony którego z ocenicieli lub gdy chodzi o oszacowanie jego własnego bydła, bierze udział w komisji jego zastępca.

§. 36.

Za ubezpieczenie mają członkowie uiszczać następujące wkładki:

a) tytułem wpisowego od każdej ubezpieczonej sztuki jednorazowo 0.50 % wartości ubezpieczenia,

b) roczną premię 1% wartości ubezpieczenia,

c) roczną wkładkę od bydła wyprowadzonego za zezwoleniem stowarzyszenia poza okręg jego działalności na paszę letnią, przezimowanie lub wypas, a to w wysokości 0.25 % wartości ubezpieczenia;

d) ewentualne dopłaty dodatkowe na pokrycie niedoboru krajowego Zakładu reasekuracyjnego ubezpieczenia bydła w myśl §. 15. statutu tego zakładu, o ile stowarzyszenie nie mogłoby zapłacić przypisanych mu dopłat z bieżących przychodów i funduszu rezerwowego (§ 22). Wymienione pod a) wpisowe musi być uiszczone w całości przy płaceniu pierwszej premii.

Inne wkładki wymienione pod c) należy uiszczać za rok bieżący albo naraz albo w dwóch równych półrocznych ratach z góry, a mianowicie po raz pierwszy przy wręczeniu policy, następnie zaś w ciągu pierwszego miesiąca każdego roku, względnie półrocza (w styczniu i lipcu).

Dopłaty dodatkowe (ustęp d) uiszczać trzeba w ciągu 14 dni po ich ogłoszeniu.

Jeżeli członek wstąpił do stowarzyszenia w ciągu roku, zapłacić ma za pierwszy rok, względnie półrocze, stosunkową część całorocznej premii, przyczem miesiąc, w którym członek przystąpił do stowarzyszenia, liczy się za cały.

Jeżeli członek nie zapłaci zapadłej premii w terminie, ubezpieczenie ustaje, a rozpoczyna się na powrót dopiero po wyrównaniu zaległości.

Zapadłe wkładki członków może stowarzyszenie ściągać w drodze sądowej. Zapadłe premie roczne należy zaskarżyć w przeciagu dwóch miesięcy od statutowego terminu ich zapadłości.

Z chwilą wniesienia skargi ustaje statutowa odpowiedzialność stowarzyszenia za dotyczące ubezpieczenie.

Ubezpieczający jest obowiązany :

1. Donieść natychmiast a najdalej do 24 godzin przewodniczącemu stowarzyszenia :

a) o zachorowaniu lub uszkodzeniu zwierząt ubezpieczonych,

b) o każdej zmianie w stanie posiadania zwierząt ubezpieczonych powstałej przez śmierć lub zabicie z konieczności, względnie wskutek sprzedaży, zamiany, darowizny i t. p.,

c) o każdym dłużej jak 7 dni trwającym pobycie ubezpieczonych zwierząt poza obszarem działalności stowarzyszenia,

d) o przyjęciu z powrotem wskutek wad ewikcyjnych sprzedanej sztuki (§ 39).

2. Donieść przewodniczącemu stowarzyszenia w ciągu 3 dni o każdej zmianie zaszłej w stanie zwierząt nadających się do ubezpieczenia, a to przez przybytek lub osiągnięcie wieku wkładającego na członka obowiązek ubezpieczenia odnośnych sztuk.

3. Wrazie zachorowania lub uszkodzenia sztuki ubezpieczonej winien ubezpieczający stosować się do zarządzeń przewodniczącego stowarzyszenia względnie wezwać się mającego weterynarza, a w braku tegoż innego fachowego organu, powołanego przez stowarzyszenie, a z osobna zezwolić na zabicie zwierzę-

cia, jeżeli zachodzi tego konieczna potrzeba, a to pod zagrożeniem utraty prawa do odszkodowania, gdyby odnośna sztuka następnie zginęła.

Koszta leczenia i pielęgnowania chorych zwierząt ponosi ubezpieczający, a kosztą sprowadzenia weterynarza pokrywa spółka względnie zakład. Wrazie, jeżeli weterynarz, względnie inny fachowy organ, zarządził rzeź z konieczności, pokrywają się koszty stąd wynikające z funduszków stowarzyszenia.

Wrazie zarządzonej rzezi ubezpieczający obowiązany jest udzielać wszelkiej pomocy i starać się o należyte przechowanie mięsa.

Powyższe obowiązkowe doniesienia nie zwalniają ubezpieczającego od obowiązku składania doniesień naczelnikowi gminy stosownie do przepisów ustawowych o zarazach u zwierząt.

§ 42 c.

Jeżeli ubezpieczone zwierzę zginęło z przyczyny wojny, rozruchów, zawalenia się stajni, powodzi, w czasie transportu kolejną, statkami lub w ogniu podczas pożaru, o ile było od ognia ubezpieczone.

§ 44.

W celu powzięcia uchwały o przyznaniu odszkodowania winien przewodniczący stowarzyszenia zwołać bezzwłocznie posiedzenie Wydziału. Ewentualny dochód z części zwierzęcia, nadających się do spożytkowania, przypada na rzecz stowarzyszenia.

Jako odszkodowanie otrzymuje ubezpieczony :

1. W razie padnięcia zwierzęcia 80% wartości.

2. W razie ognia otrzymuje różnicę, której zakład reasekuracyjny od ognia nie dopłacił.

3. W razie zabicia (rzezi) zwierzęcia :

a) jeżeli mięso nadaje się do użycia i sprzedano je za kwotę, wynoszącą przynajmniej 30% wartości szacunkowej, odszkodowanie wynosi 85% wartości szacunkowej;

b) jeżeli mięso sprzedano poniżej 30% wartości szacunkowej, jeżeli mięso zniszczono przy oględzinach, albo gdy się okazało dotknięte gruźlicą, wreszcie jeżeli członek przy iżezi postępował wbrew § 41. ustęp przedostatni, odszkodowanie wynosi 80% wartości szacunkowej.

4. Jeżeli mięso sztuk ubezpieczonych zabitych w rzeźniach zostało z urzędu w całości lub części zniszczone, odszkodowanie wynosi 80% wartości sprzedaży zniszczonego mięsa, przyczem części mięsa, ważących mniej jak 5 kg., nie uwzględnia się.

5. W wypadkach, gdy wypłacone przez Skarb państwa na mocy ustawy z 6. sierpnia 1909 (Dz. p. p. Nr. 177) odszkodowanie lub zasiłek są mniejsze, niż odszkodowanie w § 41 ust. 1 i 2. (a i b), stowarzyszenie wyrównuje zachodzącą różnicę.

6. Jeżeli dochód z pozostałych części zwierzęcia nadających się do spożytkowania, przewyższa wymierzone odszkodowanie, przypada nadwyżka ubezpieczonemu.

§ 46.

Dochód uzyskany ze sprzedaży mięsa i części nadających się do spożytkowania wypłaca Wydział stowarzyszenia poszkodowanemu bezzwłocznie, resztę zaś odszkodowania na podstawie rachunku, zatwierdzonego przez krajowy Zakład reasekuracyjny ubezpieczenia bydła, wypłaca stowarzyszenie najdalej w ciągu 3 tygodni, licząc od dnia oszacowania szkody. Zalegające w danym razie wkładki (§ 36 a i b) pobiera się przy wypłacie odszkodowania.

§ 48.

Językiem urzędowym stowarzyszenia jest ten z języków krajowych, który

uzna za taki walne zgromadzenie absolutną większością obecnych członków.

§.

We wszystkich sporach, które powstaną między członkiem a stowarzyszeniem z wyłączeniem kwestyi, odnoszących się do przyjęcia lub usunięcia jego ze spółki, rozstrzyga sąd polubowny.

Do sądu polubownego wybiera Wydział spółki i członek, wnoszący zażalenie po jednym członku sądu, a ci obaj wybiorą sobie przewodniczącego sądu. Kiedy znowu nie mogą się pogodzić co do przewodniczącego, to rozstrzyga los.

Urząd członków sądu polubownego jest honorowy.

Wnioskodawca
R. Załoziecki.

Dr. K. Lewicki, Dr. Wanio, J. Sandulak, Dumka. Winniczuk, Terszakowiec, Łahodyński, Nowakowski, Singalewicz, Hołubowicz, Horbaczewski, Kiweluk, Kurowiec, Kormosz, Baczyński.

Ls. 1.341/1914.

We Lwowie, dnia 18. lutego 1914.

W n i o s e k

posła R. Załozieckiego i tow. w sprawie zmiany statutu organizacyjnego Galicyjskiej krajowej Rady kolejowej, uchwalonego przez Sejm krajowy dnia 13. maja 1893 roku.

Wysoki Sejmie!

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

§ 1. statutu organizacyjnego galicyjskiej krajowej Rady kolejowej, uchwalonego przez Sejm krajowy dnia 13. maja r. 1893, traci w swem dotychczasowem brzmieniu moc obowiązującą, a ma na przyszłość obowiązywać w brzmieniu następującem:

§ 1.

Skład Galicyjskiej krajowej Rady
kolejowej.

Krajowa Rada kolejowa składa się z 15 członków pod przewodnictwem marszałka krajowego albo zastępcy wyznaczonego przez tegoż z pomiędzy członków Wydziału krajowego.

Do krajowej Rady kolejowej powołuje Wydział krajowy na czas trzyletni:

a) 7 członków bezpośrednio według swego uznania;

b) 8 członków za pośrednictwem następujących korporacji: jednego członka na propozycję Izby handlowo-przemysłowej we Lwowie, jednego członka na propozycję Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie, jednego członka na propozycję Izby handlowej i przemysłowej w Brodach, jednego członka na propozycję c. k. galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego we Lwowie, jednego członka na propozycję c. k. Towarzystwa rolniczego w Krakowie, jednego członka na propozycję krajowego Towarzystwa gospodarskiego „Silskij Hospodar“ we Lwowie, jednego członka na propozycję galicyjskiego Towarzystwa leśnego we Lwowie i jednego członka na propozycję Towarzystwa naftowego w Gorlicach.

Po upływie trzechlecia mogą być ci sami członkowie ponownie powołani.

Wnioskodawca:

R. Załoziecki.

Wanio, Petruszewicz, Ławruk, Dumka, Lahodyński, Nowakowski, Kormosz, Kost' Lewicki, Singalewicz, Kochanowski, Terszakowiec, Sandulak, Horbaczewski, Hołubowicz, Kiweluk, Kurowiec, Baczyński.

Ls. 1342/1914.

We Lwowie, dnia 18. lutego 1914.

W n i o s e k

posła dra Kormosza Teofila i tow. w sprawie uzupełnienia obowiązujących posta-

nowień o zakresie działania ustanowionego przy c. k. Namiestnictwie we Lwowie a zatwierdzonego reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z 11. maja 1881 L. 5340 Komitetu doradczego dla spraw chowu koni.

Wysoki Sejmie!

Ustanowiony przy c. k. Namiestnictwie we Lwowie Komitet doradczy dla chowu koni składa się po myśli § 1. powołanych powyżej postanowień między innymi członkami także z pięciu członków, których mianuje c. k. Minister rolnictwa na przedstawienie Wydziału krajowego, galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego we Lwowie, Towarzystwa rolniczego w Krakowie, Towarzystwa chowu koni i wyścigów we Lwowie.

W czasie wydanych postanowień nie było w Galicyi organizacji gospodarczej wschodnio-galicyjskiego włościaństwa rolniczego i dlatego nie mogło ono mieć w tym Komitecie doradczym swej reprezentacji.

Ponieważ reprezentacja ta już dziś istnieje, a jest nią krajowe Towarzystwo gospodarskie „Silskij Hospodar“ we Lwowie, obejmująca swoją działalnością wszystkie dziedziny gospodarcze wschodnio-galicyjskiego włościańskiego, a swoją organizacją całą Galicyę wschodnią, dlatego podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby wydał w najkrótszym czasie postanowienia o zakresie działania ustanowionego przy c. k. Namiestnictwie we Lwowie, a zatwierdzonego reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z 11. maja 1881 L. 5340 Komitetu doradczego dla spraw chowu koni w tym kierunku, iżby liczba członków tego Komitetu zwiększona została o jednego członka a prawo przedstawiania tego członka c. k. Ministerstwu rolnictwa zostało przyznane krajowemu Towarzy-

stwu gospodarskiemu „Silskij Hospodar“ we Lwowie.

Wnioskodawca :
Kormosz.

Makuch, Horbaczewski, Okuniewski, Kurówiec, Kiweluk, Wanio, Hołubowicz, Singalewicz, Kochanowski, Petruszewicz, Terszakowiec, Kapuśeński, Staruch, Nowakowski, Łahodyński.

L. 1343/1914.

We Lwowie, dnia 18. lutego 1914.

W n i o s e k

posła ks. S. Metelli i tow. w sprawie zmiany statutu krajowej komisji dla spraw rolniczych, uchwalonego przez Wysoki Sejm dnia 29. listopada 1890.

Podpisani wnoszą :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

§ 3. statutu krajowej komisji dla spraw rolniczych, uchwalonego przez Wysoki Sejm dnia 29. listopada 1890, traci w dotychczasowem swem brzmieniu moc obowiązującą, a ma obowiązywać w następującem brzmieniu :

§. 3.

W skład krajowej Komisji dla spraw rolniczych wchodzi :

1. Marszałek krajowy — jako przewodniczący.

2. Dwóch członków Wydziału krajowego — przez Wydział krajowy do tego desygnowanych.

3. Trzech delegatów c. k. galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego we Lwowie.

4. Trzech delegatów c. k. Towarzystwa rolniczego w Krakowie.

5. Trzech delegatów krajowego Towarzystwa gospodarskiego „Silskij Hospodar“ we Lwowie.

6. Delegat Towarzystwa Kółek rolniczych.

7. Delegat galicyjskiego Towarzystwa leśnego.

8. Czterech członków powołanych przez Wydział krajowy.

9. Czterech członków przybranych przez Komisję w powyższym jej składzie.

Mandaty wszystkich członków Komisji trwają przez czas kadencji sejmowej. Przy rozpoczęciu nowej kadencji sejmowej następują nowe wybory, jednak członkowie, którzy ustąpili, mogą być ponownie wybrani.

W razie ustąpienia lub śmierci któregośkolwiek z członków w czasie kadencji następuje wybór ponowny.

Wnioskodawca :
ks. Metella.

Wanio, Ławruk, Sandulak, Dumka, Winniczuk, Nowakowski, Hołubowicz, Łahodyński, Singalewicz, Kochanowski, Terszakowiec, Staruch, Baczyński, Horbaczewski.

L. s. 1344/1914.

We Lwowie, dnia 18. lutego 1914.

W n i o s e k

posła Hryńka Terszakowca i tow. w sprawie obwałowania Dniestru, poczynszy od ujścia Strwiąża w powiecie Rudki do ujścia Bystrzycy w powiecie Stanisławów.

Wysoki Sejmie !

Zważywszy, że nieustanne wylewy Dniestru z powodu jego nieobwałowania wyrządzają gminom nad tą rzeką położonym rokrocznie milionowe szkody, podpisani stawiają wniosek :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Wzywa się Wydział krajowy, aby bezzwłocznie przystąpił do wypracowania projektu obwałowania Dniestru poczynszy od ujścia Strwiąża w powiecie

Rudki do ujścia Bystrzycy w powiecie Stanisławów.

Wnioskodawca :
Hryńko Terszakowiec.

Makuch, Staruch, Singalewicz, Ławruk, Sandulak, Hołubowicz, Horbaczewski, Kiweluk, Rożankowski, Załoziecki, Ka-
puściński, Metella, Wanio, Nowakowski.

L. 1345/914.

I n t e r p e l a c y a

posła Serczyka i tow. w sprawie zabezpieczenia uprawnych gruntów od szkód, jakie właściciele sąsiadujący, przez cieniujące konary i rozrastające się korzenie przez posadzone drzewa na gruntach wojskowych tak zwanych maskach w powiecie krakowskim, ponoszą.

Dla zabezpieczenia twierdzy miasta Krakowa na wywłaszczonych gruntach przez Skarb Państwa, c. k. Dyrekcyja Inżynieryi w Krakowie posadziła drzewa tak zwane maski na długości kilkudziesięciu kilometrów w pasie około 6 metrów szerokim, częścią przy samej granicy gruntów prywatnych właścicieli, przeważnie biednych włościan, częścią około dróg publicznych i polnych a miejscami posadzone drzewa nawet przeznaczają parcele uprawne.

Przy wywłaszczeniu powyższych gruntów Komisya ekspropriacyjna oświadczyła, że posadzone drzewa tylko do 3 metr. wysokości będą w górę puszczane, tymczasem drzewa te tak się rozrosły i rozgałęziły na grunta przyległe, że czynią w plonach ogromne szkody z każdym rokiem wzrastające i utrudniają komunikację na drogach, mających bezpośrednią styczność z tymi gruntami.

Ażeby tychże właścicieli od podobnych strat zabezpieczyć, podpisani zapytują c. k. Komisarza rządowego, czy skłonny jest poczynić starania, aby wszelkie przeszkody i trudności, powodujące

utratę w plonach wspomnianych właścicieli, c. k. Dyrekcyja Inżynieryi w Krakowie jak najspieszniej usunęła i w przyszłości na te przykre następstwa baczniejszą uwagę zwracała.

Interpelant
Serczyk.

Siwula, Witos, Łaskuda, Krężel, Biały, Górkiewicz, Żardecki, Kędzior, Bernardzikowski, Bardl, Okoń, Długosz, Maciuszek, Bojko.

Ls. 1346/914.

I n t e r p e l a c y a

posła Krężla i tow. do c. k. Komisarza rządowego w sprawie konfiskaty broni myśliwskiej Antoniemu Górcie w Słotowej pow. Pilzno.

Antoniego Górkę, włościanina w Słotowej, podejrzewano bez uzasadnienia o kłusownictwo, a w roku 1910 wkroczyła c. k. Żandarmerya do jego domu i zabrała mu dwie strzelby dubeltówki, zaś c. k. Starostwo w Pilźnie pociągnęło go do odpowiedzialności i bez uzasadnienia skazało na grzywnę i utratę broni.

Skazany tem orzeczeniem, czując się w najwyższym stopniu pokrzywdzony, wniósł rekurs do c. k. Namiestnictwa, które orzeczenie c. k. Starostwa uchylilo i poleciło zabraną broń oddać.

W międzyczasie c. k. Starostwo w Pilźnie broń zabraną Górcie miało sprzedać na licytacji, a wielokrotne żądania jej zwrotu lub wypłacenia stosownego odszkodowania nie odnoszą żadnego skutku.

Ponieważ postąpieniem tem wspomniany włościanin został pokrzywdzony, podpisani zapytują c. k. komisarza rządowego, czy zechce niezwłocznie zarządzić co należy, by Antoniemu Górcie za zabraną nieprawnie broń wypłacono

czemrychlej odpowiednie odszkodowanie.

Interpelant:

Krężel.

Łaskuda, Siwula, Bojko, Witos, Żardecki, Kędzior, Bardl, Serczyk, Bernadzikowski, Hołubowicz, Okoń, Biały, Petruszewicz, Makuch.

Ls. 1347/914.

Interpelacya

p. Tymoteja Starucha i tow. do c. k. Rządu w przedmiocie nadużyć c. k. weterynarza Strowskiego w Skolem.

Jak postępuje sobie w Skolem c. k. weterynarz powiatowy Strowski, urzędnik powiatowy, dowodzą następujące fakta.

1. W roku 1912 zakupił c. k. Rząd dla powiatu Skole owies dla biednych mieszkańców, którzy doznali szkód wskutek długotrwałej słoty. C. k. weterynarz Strowski zawezwał telegraficznie Berla Adlersheima z Tuchli i postawił jemu taką propozycję: „Jeśli mi dasz od każdego wagonu owsa 100 kor, to oddam ci dostawę kilkanastu wagonów“. Berl Adlersheim nie mógł się na to zgodzić ale obiecał, iż z ewentualnego zysku otrzyma od niego pewną część. Kiedy Adlersheim dostawił zamówioną ilość wagonów zboża, zestawił z nim p. Strowski rachunek, który podpisał Berl Adlersheim, poczem p. Strowski wypłacił mu pewną kwotę (około 14.000 K) a dla siebie stracił wbrew jego woli 400 K. Mimo to Adlersheim potwierdził odebranie wszystkich pieniędzy; Strowski nadto nie wypłacił mu 76 K, których dotychczas nie oddał, chociaż c. k. Rządowi wszystko zarachował. Świadców: Berl Adlersheim z Tuchli, Chaim Eisenstein z Tuchli i Hersch Grünblum ze Skolego.

2. Dnia 6./11. 1912 pożyczył pan Strowski u Berla Adlersheima 100 kor., kiedy zaś ten spytał go o termin zwrotu, odpowiedział p. Strowski: „Tych 100 K

ja tobie nie zwrócę, pójdą one na rachunek kubanów od nowej dostawy zboża na rok 1913.“ Tymczasem Rząd tym razem przysłał zboże w naturze tak, że p. Strowski do dzisiejszego dnia nie oddał Adlersheimowi tych 100 K. Świadek: Berl Adlersheim z Tuchli.

3. Kiedy z powodu pryszczycy Chitar został zamknięty, c. k. weterynarz Strowski zezwolił na wywóz zakupionego przez Adlersheima bydła dopiero wówczas, gdy mu ten ostatni zapłacił 20 K. Strowski dał polecenie do Wasyla N., (u którego Adlersheim kupił woły), aby wydał je ze stajni, poczem Adlersheim poszedł z wołami do Tuchli, gdzie sam Strowski załadował je do Żydaczowa, a za to zapłacił mu Adlersheim pewną kwotę. Świadek: Gedale Zeiler ze Sławska i Berl Adlersheim z Tuchli.

4. Majer Meier ma rzeźnię w Tuchli. W jesieni zeszłego roku zamknął mu Strowski rzeźnię jako nieodpowiadającą przepisom sanitarnym. Otworzył natomiast ją, gdy dał mu Meier 30 K, za które Strowski miał mu dostarczyć cementu ze Skolego, celem wycementowania podłogi w jatce. Lecz do dzisiaj jatka jest otwarta, chociaż podłoga nie jest cementowana. Meier dotychczas nie otrzymał napowrót swych 30 K. Świadców: Berl Adlersheim, najstarsza jego córka i Majer Meier z Tuchli.

5. Samuel Markus zastępca burmistrza w Smorzu, zebrał między żydami około 300 K na brylantowy pierścień dla p. Strowskiego, ażeby nie doznawać z jego strony sekatur. Świadców: Samuel Markus ze Smorza i Berl Adlersheim z Tuchli.

6. Przed rokiem dał Adlersheim p. Strowskiemu 40 K w Kozowie w szynku Wergingera za to, by on nie zmuszał kupców z Doliny do ładowania zakupionego w Smorzu bydła w Skolem, by zezwolił pędzić bydło piechotą przez Kamionkę do Doliny, co w tym czasie było wzbronione. Na wypadek potrzeby świadek Berl Adlersheim z Tuchli pod imiona tych kupców z Doliny.

7. Krowa Berla Adlersheima nie mogła się ocielić. Oglądacz w Tuchli zezwolił na dobicie krowy, poczem Adlersheim sprzedał ją na mięso N. Gottesmannowi Moszkowi Bass za 80 K. Strowski będąc właśnie w Tuchli, polecił żandarmeryi mięso to zakopać, otrzymawszy jednak (na własne żądanie) 20 K, wydał drugie polecenie żandarmeryi, by mięsa nie zakopywała i zezwolił na sprzedaż. Świadców: Berl Adlersheim N. Gottesmann z Tuchli, Moszko Bass i Jan Macewka z Tuchli.

8. W roku 1912 przesłał Icko Meier przez brata Adlersheima dla Strowskiego 20 K jako kuban za to, że pozwoił mu pędzić 10 sztuk bydła przez Tarnawkę, co wówczas było wzbronione. Świadców: Hersch Grünblum i Eli Schne-weiss w Skolem.

9. Od Jankla Meiera z Libuchowy wyłudził Strowski pod grozą sekatur furę siana, za którą dotychczas nie zapłacił.

10. Paweł Rożko z Rożanki niżnej kupił sobie na granicy węgierskiej wie-prza dla własnego użytku. Pan Strowski dowiedziawszy się o tem, tak chłopą przestraszył, iż ten dał mu 40 K. Gdy zaś Szloma Rotter z Rożanki zarzucił, iż niepotrzebnie dał 40 K, powiedział, iż byłby dał i 100 K, ponieważ zagroził mu wielką karą. Świadców: Szloma Rotter, Paweł Roszko z Rożanki niżnej i Berl Adlersheim z Tuchli.

Z uwagi na to, że Strowski ma przeciw siebie jeszcze i inne zarzuty, a sprawę jego już dawniej poruszano, — ośmielamy się zapytać :

1. Co Wysoki c. k. Rząd zechce przedsięwziąć, ażeby p. Strowskiego pociągnąć do surowej odpowiedzialności i spowodować jego bezzwłoczne ukaranie oraz przeniesienie?

2. Czy Wysoki c. k. Rząd wie o powyższych faktach i nadużyciach c. k.

funkeyonaryusza państwowego, weterynarza Strowskiego?

We Lwowie, dnia 16. lutego 1914.

Interpelant:
T. Staruch.

Dr. Kost' Lewicki, ks. Metella, Założeci, Kochanowski, Kurowiec, Ławruk, Dr. Wanio, Terszakowiec, ks. A. Kapuściński, Kiweluk, Łahodyński, Dumka, Winniczuk, Dr. W. Baczyński.

Ls. 1348/914.

Interpelacya

posła Dra Jana Kurowca i towarzyszy do Jego Ekscelencyi Pana Marszałka krajowego w sprawie rabunkowej i występniej gospodarki urzędu gminnego w Kałuszu.

Gospodarka gminna w Kałuszu jest zła, od 10 lat niema żadnych rachunkowych zamknięć, nie było żadnego skontrolum kasy, a lustrację ze strony Wydziału powiatowego przeprowadzono dopiero w 1913 na polecenie Wydziału kraj. Lustrację przeprowadzono tylko częściowo, ponieważ, gdy lustrator Zaborski doszedł do roku 1908, wówczas za interwencją niektórych członków Zwierzchności gminnej w Kałuszu, w Wydziale powiatowym lustrację przerwano, a lustratora Zaborskiego odwołano, ponieważ w czynności swej natrafił na różne malwersacje z czasu gospodarki nowej Rady gminnej.

Gospodarka Zwierzchności gminnej byłaby trwała i dalej, gdyż na wszystkie zażalenia stron, że w kasie gminnej nieporządek, i na żądanie przeprowadzenia skontrolum Zwierzchność gminna milczała, dopiero doniesienie mieszczan kałuskich do Prokuratury państwa z powodu zaprzepaszczenia konkurencyjnych pieniędzy cerkiewnych i różnych funduszków gminnych — spowodowało, iż c. k. sąd wniósł się w tę sprawę, przeprowadził dochodzenie, a skonstatowawszy kradzież publicznych pieniędzy z różnych

funduszków, przyaresztował kasyera gminnego Jasińskiego i wdrożył dochodzenie karne z powodu występku oszustwa przeciw burmistrzowi Dr. Wiesenbergowi.

Dochodzenia dalsze wykazały, iż wszystkie fundusze gminne zostały roztrwonię, kasa pożyczkowa przestała istnieć, albowiem wszystkie fundusze wzięto na administrację gminną, subwencje zapomogowe na naprawę dróg, subwencje otrzymaną na utrzymanie prywatnego gimnazjum w Kałuszu obrócono na administrację. W ten sposób przepadł fundusz Kordasiewicza około 26.000 K, zaginęła fundacja Nyczaja, przepadło około 7000 K. konkurencyjnych na budowę kościoła, przepadł fundusz cementarny. Chociaż wszystkim było wiadome, tak samo burmistrzowi miasta Kałusza, że w Kasie gminnej są defraudacye i że defraudacyi tych dopuścił się kasyer gminny Jasiński, mimo to pozostawił go nadal w urzędowaniu, dopóki Prokuratora państwa nie zarządziła przyaresztowania tegoż.

Mimo to, że miasto Kałusz ma małe dochody, rozgrabiono dochody miejskie do tego stopnia, iż niema pieniędzy na pokrycie administracji miejskiej; mimo to Zwierzchność gminna miasta Kałusza wynajęła akcyzę od mięsa Salomonowi Spindlowi za 8000 K, chociaż była druga oferta Spatza na 12000 kor. Akcyzę od napojów alkoholycznych wynajęto na 5 lat po 18.000 K, chociaż spółka Meller et. Comp. wniosła ofertę na 27.000 K.

Budowę rzeźni oddano bez licytacji i dokładnej umowy przedsiębiorcy Fedorskiemu, która to budowa trwa już 2 lata i dotychczas nie została jeszcze wykonaną, a gmina będzie musiała daleko więcej ponad kosztorysową cenę zapłacić.

Mimo to, że w kasie gminnej złamanego centa niema, Zwierzchność gminna zamiast rozchody zredukować, prowadzi dalej zgubną gospodarkę, zapro-

wadza luksusowe urządzenia biur, sprawa pluszowe drogie portyery, luksusowe meble dla prowizorycznego kasyera pana Proszowskiego, usuniętego w drodze dyscyplinarnej lustratora Wydziału powiatowego w Dolinie, przyjętego jako kasyera w Kałuszu za wynagrodzeniem dziennem po 6 K.

Uwięzionemu za kradzież pieniędzy gminnych kasyerowi prowizorycznemu Jasińskiemu uchwaliła Rada gminna wypłacać dalszą płacę, mimo, że nie był on urzędnikiem stałym. Członkowie Rady gminnej są równocześnie członkami Wydziału powiatowego w Kałuszu, a to Dr. Wurst, Dr. Kalmus, Dr. Wiesenberg, radca Poluszyński i Ludwik Fuss. Niema przeto najmniejszej nadziei na stanowcze wystąpienie Wydziału powiatowego.

Miasto Kałusz znajduje się w przededniu całkowitego bankructwa. Wprawdzie teraz odbyły się dodatkowe wybory do Rady gminnej, do której weszli nowi członkowie, chcący pracować, jednakowoż na ogólną ilość 36 radnych — garść 10 — 12 radnych nie może zmienić gospodarki gminnej.

Miasto Kałusz zaciąga 800.000 K. pożyczki, którą zatwierdził Wydział powiatowy, jest więc uzasadniona obawa, że obecna Rada gminna, względnie Zwierzchność gminna roztrwoni tę pożyczkę, jak to uczyniła ze wszystkimi możliwymi funduszami gminnymi. Obecnie jest stan taki, że niema złamanego centa na pokrycie administracji t. j. opłatę policji i urzędników. Dodatki gminne są zasekwestrowane za zaległe podatki i inne długi, sięgające 80.000 K. Ponieważ, jak wspomniano, gospodarka gminna jest fatalna, a niema żadnej nadziei na zmianę, pieniądze bowiem rozrzuca się, a dochody są małe, doszło więc do tego, że budżet gminny wraz z dodatkiem szkolnym wynosi 182%. Właściwie budżet ten jest tak sztucznie sklecony, że nawet 182% nie mogą pokryć wydatków, bo np. wzięto w dochód 10.000 K. (spodziewany dochód

z pastwiska, chociaż wiadomem jest, że pastwisko jest dobrem gminnem, a dochody z niego obracane być mają na jego administracyę) z podnajmu pod wiercenia naftowe.

Wobec tego smutnego stanu gospodarki gminnej, ze względu na rabunkową gospodarkę, oraz brak ścisłej kontroli tak ze strony Rady gminnej, jak również Wydziału powiatowego, zapytujemy Jego Ekscelencyę Pana Marszałka krajowego, co zarządzi, by w sprawie miasta Kałusza nastąpiły prawidłowe stosunki i czy po zbadaniu istotnego stanu rzeczy, postara się o rozwiązanie Rady gminnej w Kałuszu, a celem unormowania stosunków o sprowadzenie do zarządu miasta Kałusza komisarza rządowego.

Interpelant:

Dr. Kurowiec.

Dr. K. Lewicki, J. Makuch, Winniczuk, Okuniewski, J. Kochanowski, Terszakowicz, Hołubowicz, Singalewicz, Dr. Łahodyński, Horbaczewski, T. Staruch, Dr. Nowakowski, Dr. Petruszewicz, ks. Metella, Dr. Cegielski.

Ls. 1349/1914.

Interpelacya

posła dra Jana Kurowca i towarzyszy do c. k. Rządu w sprawie budowy mostu na Łomnicy w Dobrowlanach, celem zabezpieczenia stałej komunikacji dla gmin na południe od Łomnicy położnych z centrum powiatu t.j. z miastem Kałuszem.

Gminy wiejskie na południe od Kałusza są przedzielone rwiącą rzeką górską Łomnicą. Do tych gmin należą następujące gminy: Dobrowlany, Nowica, Berłogi, Kamień, Landestreu, Petranka, Podmichale, Bereznica, Uhrynów średni, Uhrynów stary, Zawoja, Jaworówka, Grabówka, Łdziane, Krasna, Słobodarówniańska, Topielsko, Słoboda niebytowska, Niebytów, Śliwki, Jasień, Majdan, Przy-

słup, Równia i Topielsko. Tych 25 gmin wyżej wyliczonych, o ludności nad 30000 mieszkańców, nie ma z centrum powiatu tj. z miastem Kałuszem stałej komunikacji, bo dotychczas niema mostu na Łomnicy, a tylko prowizoryczna komunikacya promem, która to komunikacya prawie przez pół roku jest przerwana, a mieszkańcy z poza Łomnicy miesiącami całymi nie mogą dostać się do miasta Kałusza, a to do Sądu, Starostwa, Urzędu podatkowego, po zakupno środków spożywczych, do kupców, adwokatów, lekarzy, apteki it.p. Interes ekonomiczny wspominanych gmin, jakoteż miasta Kałusza cierpi na tem bardzo wiele.

W tej tak ważnej, pięknej sprawie powiatowej wnoszono od szeregu lat do Wydziału krajowego i c. k. Rządu wiele petycyj, poselskich interpelacji, wnoszono memoryały ze stony Wydziału powiatowego w Kałuszu, były liczne deputacye u c. k. Namiestnika, Marszałka krajowego, wszystko jednak, mimo obietnic spełzło na niczem, bo budowa mostu dotychczas stoi na martwym punkcie.

Zapytujemy Jego Ekscelencyę Pana Namiestnika, czy w interesie dobra ludności i zabezpieczenia trwałej komunikacji spowoduje odpowiednie czynniki tak krajowe jak i rządowe, ażeby ostatecznie potrzebny most na Łomnicy w Dobrowlanach został zbudowany.

Interpelant:

Dr. Jan Kurowiec.

Hołubowicz, T. Staruch, J. Makuch, Dr. Kost' Lewicki, Winniczuk, Okuniewski, Horbaczewski, J. Kochanowski, J. Sandulak, Dr. Nowakowski, Singalewicz, Dr. Petruszewicz, ks. Metella, Dr. Cegielski, Dr. Łahodyński, Kiweluk.

Ls. 1350/1914.

Interpelacya

posła dr. Kostia Lewickiego i towarzyszy do Jego Ekscelencyi c. k. Namiestnika w sprawie przeszkód, jakie stawiają władze galicyjskie ruskiej ludności, która

poszukuje zarobków w granicach Austrii lub w Niemczech.

Prawie wszystkie Starostwa wschodnio-galicyskie wydały pisemnie i na sesjach wójtów zakaz urzędowi gminnym, ażeby nie wydawali robotniczych książeczek robotnikom w swoich gminach. Przez to z braku książeczek robotniczych nie mogą robotnicy poszukiwać pracy, ani w kraju, w Galicyi, ani w innych krajach austriackiego państwa, bo na podstawie § 79 ustawy przemysłowej nie śmie żaden pracodawca przyjąć robotnika do pracy, gdy on nie ma książki robotniczej.

Na podstawie ministeryalnego rozporządzenia z dnia 14. marca 1860 Dz. u.p. Nr. 66 mogą książeczki robotnicze służyć od 1. maja 1860 r. jako dokumenty do podróży za granicę, jednak muszą być w tym celu zakluzulowane przez władze kompetentne t. j. przez c. k. Starostwo.

Zrozumiałem jest, że gdy robotnik nie otrzyma z urzędu gminnego książki robotniczej, nie ma tem samem możliwości wystarania się w Starostwie o potrzebną klauzulę na takiej książeczce robotniczej, a tem samem jest on pozbawiony jedynego dokumentu legitymacyjnego do podróży za granicę np. do Prus.

C. k. Starostwa wschodnio-galicyskie stosują do ruskich robotników bez różnicy wieku i płci we wschodniej Galicyi, którzy chcą jechać do Prus, w pełni paszportowy przymus.

Przy wystawianiu paszportów, lub klauzulowaniu książek robotniczych musi robotnik wykazać się:

1. do 24 roku życia bez różnicy płci zezwoleniem opiekuńczego sądu. Nawet ostre postanowienia nowego projektu ustawy emigracyjnej w § 1 ust. 2 mówią, że małoletnie osoby ponad 18 rok życia nie potrzebują takiego pozwolenia, jeżeli one udają się na zarobki sezonowe do europejskich krajów.

2. Identycznością osoby; muszą więc mieć metrykę, a do tego naczelnik gmi-

ny musi sam w Starostwie stwierdzić tę identyczność.

3. Kontraktem, że ma zapewnioną pracę. Kiedy zważy się, że pracodawcy zazwyczaj wystawiają kontrakty zbiorowe tj. jeden kontrakt dla kilkunastu lub kilkudziesięciu robotników, to niemożliwym jest każdemu robotnikowi z osobna wykazać się osobnym kontraktem, a tem samem nie dostanie on paszportu względnie klauzuli na książce robotniczej. Kiedy znowu jeden z robotników pokaże kontrakt na więcej osób, wtedy Starostwo nie tylko, że nie wyda nikomu paszportu, ale jeszcze karze robotnika grzywną nawet do 400 koron względnie aresztem do 40 dni za urojone werbowanie robotników bez koncesyi.

Zresztą przeważna część ruskich robotników, bo ponad 60% udaje się na zarobki do Prus na dawne miejsca do dawnych pracodawców na znane z poprzedniego roku już umówione warunki pracy lub jadą jak wolni robotnicy bez żadnych kontraktów do fabryk, kopalń ziemskich i t. d. jako dzienni robotnicy bez żadnego kontraktu wiążącego ich na dłuższy czas lecz za 14-dniowem wypowiedzeniem. Ci więc robotnicy, którzy jadą do dawnych pracodawców lub wybierają się do wspomnianych robót jako dzienni robotnicy, nie mają żadnych kontraktów i przeto nie mogą wykazać się nimi w Starostwie i dlatego nie mogą dostać potrzebnego im dokumentu do podróży.

Odmowę wydawania paszportów z tej przyczyny, że robotnik nie wykazuje się kontraktem względnie pisemnym dowodem, że ma zapewnioną pracę na czas swego pobytu za granicą, motywują wschodnio-galicyskie Starostwa rozporządzeniem c. k. Ministerstwa wewnętrznych spraw z 10. stycznia 1899 r. Nr. 37202 intymowanym przez Prezydium c. k. Namiestnictwa z 18. stycznia 1898 Nr. 576/pr.

Taka interpretacja wyżej wymienionego rozporządzenia zawiesza całkiem

zasadniczą ustawę o swobodnem przenoszeniu się z miejsca na miejsce, które wchodzi w motywy swobodnego przenoszenia się jednostki z miejsca na miejsce i nie zna całkowicie podobnego ograniczenia osobistej wolności, podczas gdy ta interpretacja wprowadza na miejsce tej wolności przymus kontraktowania robotników.

Austriackie ustawy nie nakazują nigdzie, że robotnik musi przyjmować pracę tylko za kontraktem. Gdyby zastosowano tę interpretację do robotników, którzy udają się na zarobki do Stanów Zjednoczonych Ameryki, to ani jeden austriacki robotnik nie mógłby jechać do tego kraju, bo jeśli on nie wykazał się w Starostwie, że ma zapewnioną robotę, to odmówiono by jemu wydania dokumentów do podróży; gdyby znowu wykazał się kontraktem względnie zapewnieniem pracy, to na podstawie amerykańskich ustaw emigracyjnych nie wpuszczono by go do Ameryki jako zakontraktowanego robotnika.

Odmawianie wydania paszportu z tej przyczyny, że robotnik nie wykazuje się kontraktem pracy, stoi w rażącej sprzeczności z rzeczywistością praktyczną życia, bo po pierwsze nigdy dotąd nie wstawiano tego jako esencjonalnego warunku do wydawania paszportu, a po drugie, jak wyżej wspomniano, ruscy robotnicy w przeważnej części poszukują zarobków w Niemczech jako wolni robotnicy bez żadnych kontraktów. Zresztą w całej Austrii nie stosuje się względem robotników innych narodów tak srogiego ograniczenia, chyba tylko względem ruskich robotników.

W końcu nawet wyżej wspomiane ministerialne rozporządzenie nie stawia do wydania paszportu takiego zasadniczego warunku, że robotnik musi wykazać się kontraktem pracy, a wymagają tego tylko władze administracyjne wschodnio-galicyskie od ruskich robotników i w ten sposób pozbawiają ich możliwości zarabkowania wbrew intencji wspomnianego rozporządzenia.

4. Niektóre Starostwa czynią wydawanie paszportów względnie klauzulowanie książek robotniczych zależnem od stanu majątkowego petenta, jego długów i t. p., albo odmawiają wydawania ich bez podania powodów.

5. Postępowanie przy wystawianiu paszportów lub klauzulowaniu książek robotniczych trwa w Starostwach co najmniej 14 dni a nieraz i kilka miesięcy a robotnik niepewny, czy otrzyma pożądaną dokument, chodzi kilka albo i kilkanaście razy do Starostwa, chociażby z najbardziej oddalonego zakątka powiatu, a już musi zjawić się osobiście w Starostwie co najmniej dwa razy — raz przy wnoszeniu prośby, a drugi raz celem odebrania dokumentu względnie otrzymania odmownej odpowiedzi.

6. Robotników, którzy nie mają paszportów lub klauzulowanych książek robotniczych, żandarmerya i policya zawraca bezwzględnie do domu, odbiera im ich dokumenta i naraża na znaczne straty pieniężne, karty bowiem kolejowe już zużyte, a ponadto fundusze publiczne wskutek szupasowania ponoszą ogromne koszty.

7. Nawet, gdy robotnicy posiadają wymagane dokumenty t. j. paszporty, względnie klauzulowane książki robotnicze, władze policyjne zatrzymują ich w podróży albo zawracają nawet do domu, motywując postępowanie to tem, iż sprawdzić muszą identyczność osoby oraz czy dokumenty nie są sfałszowane.

8. Jedyne ograniczenie swobody emigracji ustawy austriackie znają tylko ze względu na obowiązek służby wojskowej. Ograniczenia te normuje ustawa wojskowa z dnia 5. lipca 1912 Dz. u. p. N. 128. Jednak do robotników ruskich władze galicyjskie stosują ostrzejszą miarę nawet i wobec tych jednostek, do których ograniczenia wojskowe się nie odnoszą. Tak więc nie otrzymują zezwolenia na wyjazd na zarobki sezonowo-

we do Niemiec jednostki, które spełniły powinność stawienia się do poboru, lub wykazały się poświadczeniem zwolnienia od wojskowej powinności, abszydem, landszturmpassem, kwitem na zapłacenie taksy wojskowej względnie poświadczeniem zwolnienia od tejże, a nawet k o b i e t y. Nawet w motywach do projektu nowej ustawy emigracyjnej mówi się, że co do tych osób nie obowiązuje bezwzględny przymus paszportowy, a jako dokument podróży może wystarczyć któryś z wyżej wymienionych dokumentów.

Zresztą gdy robotnicy, którzy odbyli służbę prezencyjną, otrzymali od swych władz wojskowych zezwolenie na wyjazd na zarobki, mimo to Starostwa odmawiają im dokumentów do podróży.

Jako przykład wyżej naprowadzonych okoliczności, podają podpisani następujące fakta :

B r z e ż a n y : Wójtowie nie chcą wydawać książeczek robotniczych. Starostwo wydało polecenie, że wszyscy robotnicy starać się mają o paszporty. Nie mogli dostać książeczek robotniczych, np. Daniel Mazurkiewicz i tow. z w. Raju i Bazyli Olejnik i tow. z w. Rybnik.

B ó b r k a. Starostwo nie wydaje paszportów, a wójtowie książeczek robotniczych np. Milkowi Kinaszowi i tow. w Mikołajowie koło Gajów.

H o r o d e n k a. Starostwo zabroniło wójtom wydawać książeczki robotnicze i każdy robotnik starać się ma o paszport. I tak wójt w Oknie koło Horodenki odmówił wydania książeczek robotniczych Dymitrowi Kohredzie i tow.

G r ó d e k Jagielloński. Dnia 2. lutego b.r. policja w Przemyślu zawróciła partę robotników złożonych z 25 osób, między tymi 13 kobiet, które jechały na zarobki do Niemiec i miały książeczki robotnicze. Wszystkie udały się da Starostwa w Gródku z prośbą o paszporty, paszportów jednak im nie wydano,

gdyż nie mogły się wykazać kontraktem. Robotnicy ci pochodzili z Małczyc i Powitnej, między którymi był Michał Tupyś z Małczyc.

Starostwo nie chce wogóle nikomu wydawać paszportu, jeśli niema kontraktu, a robotników, którzy przedłożą kontrakt zbiorowy, karze grzywną względnie aresztem, jak to zdarzyło się Hryńkowi Maceluchowi z Lubienia małego.

H u s i a t y n. Starostwo wzbroniło wydawać książeczki robotnicze, tak motywują postępowanie swoje wójtowie, odmawiając wydania tychże książeczek. Nie otrzymali np. Grzegorz Kusznir i tow. z Krogulca, Jerzy Tyk i tow. z Jabłonowa.

D r o h o b y c z Pawła Marczyszyna i 9 tow. robotników z Gajów niżnych, którzy jechali z książeczkami robotniczymi, policja w Przemyślu zawróciła do domu, a Starostwo nie chce im wydać paszportów, chociaż wszyscy są wolni od wojska.

Prokopowi Lesznianczynowi i Janowi Wasyłykowi z Hruszowej Starostwo odmawia paszportów, chociaż oni przynieśli świadectwa moralności, metryki i kwit na zapłatę taksy wojskowej i już 5 razy chodzili do Starostwa. Szymonowi Łocuniakowi i tow. z Ropczyc Starostwo nie chce wystawić paszportów, gdyż nie mają kontraktów.

D o l i n a. Starostwo zabroniło wszystkim wójtom wydawać robotnicze książeczki robotnikom a nawet kobietom, oraz nie wydaje paszportów bez żadnego powodu, albo dlatego, że robotnicy nie wykazują się kontraktami. Mianowicie nie otrzymali ich Michał Siczka i tow. z Witwicy, Stefan Robczak i tow. ze Swaryczowa, Andrzej Ławrów i tow. z Rakowa, Mikołaj Trojan i tow. z Grabowa.

Robotnicy płacą pisarzom po kilka koron za napisanie próśb do Starostwa o paszporty, po kilka razy włączają się osobiście do Starostwa bez skutku. Np. Anton Steblak i tow. z Weczepowa nie

mogą w żaden sposób otrzymać paszportów.

Z b o r ó w. Starostwo zabroniło wójtom wydawać książeczki robotnicze lub inne dokumenty; każdy robotnik wystarać się ma o paszport, których w Starostwie nie chcą wydawać, względnie czynią nadzwyczajne trudności. Nie dostali książek tych Bazyli Berezij i tow. z Manajowa.

Z ł o c z ó w. Wójtowie nie wydają książeczek robotniczych. Wójt z Olszanicy każe robotnikom za prośby o paszporty płacić sobie i tak wziął od Aleksandra Huka syna Semki 1 K. Starostwo nie chce wydać paszportu bez kontraktu np. Ilkowi Hukowi z Olszanicy.

Ż y d a c z ó w. Starostwo poleciło, że nawet dziewczęta posiadać muszą paszporty. Wójt w Sulatyczach nie chce wydać Grzegorzowi Olszanieckiemu i tow. książek robotniczych.

K a m i o n k a s t r u m. Wójtowie nie wydają książek robotniczych n. p. nie otrzymali Michał Sekuła i tow. w Dobrotworze, Bazyli Derefinka w Dziedziłowie, Józef Baba i tow. z Grabowej.

K o ł o m y j a. Starostwo zabroniło wydawać książki robotnicze. Nie otrzymali książek Jan Perwusiak i tow. w Siemakowcach.

L w ó w. Robotnicy nie mogą dostać książek robotniczych n. p. Piotr Zadwirny w Podhajczykach i tow. Muszą oni długo czekać i dobrze nachodzić się i do urzędu gminnego, do księdza i do Starostwa, wszędzie po kilka razy, zanim otrzymają ową potrzebną książkę robotniczą.

P r z e m y ś l : We wsi Kuńkowcach wójt każe sobie płacić za książki robotnicze po 2 K. Jak podaje Michał Smuk z Kuńkowic, wójt nie chciał wydawać książek robotniczych, bo jak mówił — w Starostwie niema książek. Ludzie poszli do Starostwa, gdzie kazano im przyjść jeszcze raz z naczelnikiem. Wójt jednak nie chciał iść z ludźmi

a kazał sobie złożyć pieniądze za książeczki, lecz książeczek nie przywiózł. Ludzie poszli znowu do Starostwa, gdzie im kazano przyjść z naczelnikiem, tak, że teraz nie wiedzą, co począć.

P r z e m y ś l a n y. W gminie Podhajczyki nie mogą ludzie żadnym sposobem wydobyć książeczek robotniczych ani w urzędzie gminnym ani w Starostwie. Tak np. Jan i Wasyl Harasymiak już po raz drugi wzięli wyciąg metrykalny a książek otrzymać nie mogą.

P o d h a j c e. Jak podaje Andrzej Niżnik ze wsi Sławętyna, ludzie opłacić się nie mogą, gdy chcą otrzymać jaki dokument do podróży. Pisarzowi za prośbę do Starostwa o paszport trzeba zapłacić 1 K. a wójtowi za pieczętkę jeszcze 50 hal. A za książkę trzeba nieraz i 4 K. zapłacić.

P r z e w o r s k. Marcin Szewczyk i tow. z Przeworska poszli 22. stycznia za paszportami, a tam powiedziano im, aby złożyli po 2 K, to otrzymają paszporty. Ludzie nie złożyli tych pieniędzy, wskutek czego i paszportów nie otrzymali.

R o h a t y n. Starostwo zabroniło urzędowi gminnym wydawać książki, wójtowie więc książek takich nie wydają. Postępuje tak np. wójt ze wsi Woli Stasinej Semko Stechnia, jak to podaje Ilko Onufryszyn z tej samej wsi. Proć Gawiak z Czahrowa narzeka w liście z 27. stycznia także, iż żadnego dokumentu nie można otrzymać, również i Łukasz Dreza z Sołoniec-Załuże.

R a w a R u s k a : Stefan Duda z Werchratęj nie dostał książki robotniczej ani paszportu mimo, iż odbył ćwiczenia wojskowe i otrzymał zezwolenie swego pułku, które przysłano do Starostwa.

R u d k i. We wsi Michałowice wójt i pisarz biorą za podanie do Starostwa i paszporty po 1 K 60 h, jak to podaje Józef Rurka z Michałowic a niektórzy czekać muszą na książki robotnicze i po

2 miesiące, jak na to narzeka także i Michał Czaban z Czernichowa.

Sambor. Starostwo zabroniło urzędowi gminnym wydawać książki robotnicze i świadectwa gminne, na co narzeka Onufry Korbisz z Radłowic, Jan Kohut z Pianowic, Michał Wizor i Stefan z Ozymyny.

Skala. Żandarmerya i policja zwraca ludzi, gdy nie mają paszportu, jak to się zdarzyło Jakóbowi Hucułowi z Pajówki i jego 9 towarzyszom z tej wsi, a kiedy udali się oni do Starostwa, tam im potrzebnych dokumentów nie wydano, co prócz wyżej wymienionego stwierdza Jan Lubczyński z Sorocka.

Sokal. Starostwo nie chce wydawać paszportów, a mimo to ludzie naprzód muszą wszystko opłacić, później zaś daremnie czekać, jak to podaje Jan Obryzko, Piotr Bratkowski i Piotr Hubowicz Chorobrowa, Fedko Berezowski z Tudorkowic i Teodozjusz Bak i Jan Łuczka z Tudorkowic.

Stanisławów. Starostwo nie pozwala nikomu, ani mężczyznom ani kobietom, wyjechać, jak to podaje Michał Iwanicki z Pukasowiec, Michał Wojewódka i Mikołaj Fuczko z Tyśmienian i Mikołaj Kuryłów z Dorohowa.

Trembowla. Urząd gminny w Trembowli nie chce wydać książek robotniczych robotnikowi Janowi Kuziemskiemu i tow., którzy z tego powodu nawet w kraju nie mogą poszukiwać pracy. Starostwo w Tremboli nie wydaje paszportów robotnikom z Hleszczowy w wieku od 17 do 50 lat, mimo że władze wojskowe nie mają nic przeciwko wyjazdowi ich na zarobki sezonowe. Zdarzyło się to Michałowi Łęskowi, s. Piotra i tow.

Tarnopol. Starostwo żąda od Andrzeja Czortyka z Kurowiec, by on wystarał się od sądu opiekuńczego o zezwolenie dla synów swoich na wyjazd do Prus, gdyż inaczej nie chce wystawić paszportów. Pawłowi Romaniszynowi i tow. z Dyczkowa nie wydało Starostwo paszportów, chociaż minęło już 30 dni

dni, jak wnieśli oni o to podanie. Tak samo nie chce Starostwo wydać paszportów rodzinie Nazora Artymowicza z Dyczkowa, który już kilka razy był na zarobkach w Prusiech. Adamowi Kubiszowi z Hladek i jego 6 tow. i 9 kobietom nie chce Starostwo wydać paszportów. Na 120 podań robotników z Zabójki Starostwo wydało zaledwie 4 paszporty, których odmawia nawet kobietom. O tem donosi Dymitr Pałoba z Zabójek. Robotnikom z Dyczkowa odebrała policja dokumenty do podróży i puściła tylko kobiety, przyczem urzędnik policyjny powiedział „Niech jadą na złamanie karku.“ Świadkowie: Bazyli Hawryłyszyn, Grzegorz Słybydiuk i Paweł Prydymus z Dyczkowa oraz robotnik Piotr Czernichowski i tow. z Pleskowiec. Mimoto chodzili oni jeszcze 4 razy do Starostwa i tracąc drogi czas, nie otrzymali paszportów. Robotnicy Katarzynie Latyk i tow. z Czernichowa, które podały się o paszporty, powiedziano, że wyda im się paszporty dopiero w maju. Robotnik Ilko Kulesza ze Sytecznikowiec donosi, że niema nawet możliwości wniesienia podania do Starostwa o paszport, bo wójt odmawia mu potwierdzenia na podaniu. Robotnik Ilko Połaluk, lat 25, ze Smykowiec po odbyciu 3-letniej służby wojskowej, chcąc wyjechać na sezonowe zarobki do Prus, udał się do kancelaryi pułkowej swego pułku w Tarnopolu, z pośbą o zezwolenie na wyjazd. Od pułkownika otrzymał pisemne zezwolenie na wyjazd na 1 rok. Mimoto Starostwo nie wydało mu paszportu. Zażalenia, że starostwa nie chcą sezonowym robotnikom wydawać paszportów, wnoszą robotnicy prawie z wszystkich reszty powiatów wschodniej Galicji.

Wobec tego zapytują podpisani po słowie Jego Ekscelencyę Pana Namiestnika.

1. Czy wiadome są mu nadużycia i szyskany c. k. Starostw, wschodnio-galicjskich?

2. Czy i jakie zarządzenia wyda, by podwładne mu władze nie czy-

niły bezprawnych przeszkód ludności ruskiej w swobodnem poszukiwaniu chleba i pracy w tych ciężkich słosunkach społeczno-ekonomicznych, wśród jakich ludność ta żyje?

Lwów, 18. lutego 1914.

Interpelant
Dr. Kost' Lewicki.

Dr. Petruszewicz, Makuch, Kiweluk, Horbaczewski, Nowakowski, Staruch, Sandulak, Dumka, Winniczuk, ks. Metella, ks. Kapuściński, Załoziecki, Dr. Wanio, Lew Lewicki, Okuniewski, Dr. Łahodyński, Baczyński, Dr. Cegielski, Rożankowski, Kochanowski, Terszakowiec.

Ls. 1351/914.

Interpelacya

posła Tymoteusza Starucha i towarzyszy w sprawie niewprowadzenia w urzędowanie nowo wybranej Rady powiatowej w Brzeżanach, do Jego Ekscelencyi Pana Namiestnika, Korytowskiego.

Rada powiatowa w Brzeżanach urzęduje prawie sześć lat nieprawnie. Prawie połowa radnych wymarła i wyjechała z powiatu, a wybraną 16 listopada 1911 roku radę powiatową nieprawnie rozwiązano. Nowowyzbrana po raz drugi Rada powiatowa 15 grudnia 1913 r., zebrała się całkiem legalnie na posiedzenie 15 stycznia 1914 r., w celu ukonstytuowania się, powzięła nielegalną uchwałę, iż z powodu dodanej 4 kuryi wyżej opodatkowanej, kuryi przemysłowej, uznaje całą wybraną Radę za nieprawą. Orzeczenie, czy jedna lub druga kurya jest prawna, albo nieprawna, należy do władzy administracyjnej, a nie do Rady powiatowej, a ponieważ wybór Rady powiatowej został przez władze zatwierdzony, to Rada powiatowa nie miała prawa powziąć takiego orzeczenia i dlatego już wówczas na posiedzeniu Rady powiatowej dnia 15 stycznia 1914 r. członek tejże Rady p. Tymotej Staruch imieniem 9 radnych kuryi wiejskiej

wniósł w tym kierunku protest przeciw temu orzeczeniu większości Rady powiatowej. Orzeczenie to powzięto w tym celu, ażeby jeszcze przez czas pewien zatrzymać nieprawnie dawny Wydział powiatowy, który mieszkańcom powiatu przynosi ogromne szkody, albowiem stara Rada powiatowa prowadziła i prowadzi rabunkową gospodarkę w powiecie.

Wobec tego podpisani zapytują Jego Ekscelencyę, czy gotów jest zarządzić jak najrychlejsze zniesienie nieprawnej uchwały Rady powiatowej z dnia 15 stycznia 1914 r. w Brzeżanach, oraz czy zarządzi ukonstytuowanie tejże Rady powiatowej. W tym celu żądają podpisani natychmiastowej odpowiedzi.

Interpelant:
Tymoteusz Staruch.

Ławruk Metella, Singalewicz, Wanio, Kochanowski, Cegielski, L. Lewicki, Makuch, Winniczuk, Petruszewicz, Załoziecki, Hołubowicz, Tryłowski, Sandulak, Dumka.

Ls. 1352/914.

Interpelacya

posłów Dr. Kostia Lewickiego, Dr. Makucha, Dr. Petruszewicza i tow. do Wysokiego c. k. Rządu w sprawie nieprawego wstrzymywania zarobkowej emigracyi przez c. k. władze polityczne.

Galicja, kraj głodu chronicznego, kraj do tego bardzo przeludniony, bez żadnego prawie przemysłu a zwłaszcza we wschodniej, ukraińskiej części — jest z natury rzeczy krajem żywej emigracyi, szczególnie kontynentalnej do Niemiec. Dwa ostatnie lata nieurodzaju, niebywałych elementarnych nieszczęść, wojenne niepokoje i kryzysy finansowe spowodowały to, że setki tysięcy ludności galicyjskiej jako swój jedyny ratunek przed śmiercią głodową, widzą czasową emigracyę poza granice kraju, ażeby groszem zapracowanym za

granicą wyżywić siebie i członków swej rodziny, którzy pozostali w kraju.

Że istotnie głód grozi setkom tysięcy naszej ludności, mamy o tem pozytywne wiadomości z licznych wschodniogalicyskich powiatów. Cała wielka strefa naddniestrzańska, szczególnie powiaty: Rudki, Stryj, Żydaczów, Dolina, Kałusz, dolne części powiatów samborskiego, drohobyckiego, części powiatów stanisławowskiego, bohorodczańskiego, tłumackiego, cała górską strefa, po części także Podole i północna piaszkowa ta moczarowa strefa od Brodów do Cieszanowa i Mościsk jest już dzisiaj ogniskiem głodu. Ludność wspomnianych okolic rzeczywiście głoduje, nie ma czem zapalić w chałupie; również bydło głoduje i skutkiem wygłodzenia masowo ginie, wiejskim gospodarstwom grozi depekoracja. Jednem słowem całej naszej wiejskiej i małomiasteczkowej ludności grozi ekonomiczna ruina, o rozmiarach której dzisiaj nie zdajemy sobie sprawy. Jedyne ratunek przed całkowitą katastrofalną ruiną widzi nasza ludność tylko w czasowej emigracji na zarobki za granicą. Ratunkowa pomoc państwa przez zakupno zboża pod zasiewy, paszy dla bydła i żywności dla ludzi i sprzedaż jej po niższych cenach jest istotnie kroplą wody w morzu w porównaniu katastrofą o kolosalnych rozmiarach. Do tego zainicjowaną akcyę ratunkową powinno samo państwo wziąć w swe ręce dla uniknięcia tego, co z reguły teraz się dzieje, mianowicie że dla ukraińskich powiatów nasze organizacje (Silskij Hospodar) otrzymują często w najlepszym razie jedną trzecią, a dwie trzecie bierze wschodnio galicyjskie polskie Towarzystwo gospodarskie i polskie Kółka rolnicze dla małej garstki łacinników tak, że prawie wszyscy łacinnicy korzystają z zapomogi, a masy naszej ludności otrzymują bardzo mało, albo najczęściej nic. Naprzykład w powiecie Mościska łacinnicy mają dostać teraz dziesięć i pół wagonów kukurydzy (dziewięć wagonów Kółka rolnicze,

a półtora wagonu polskie Towarzystwo gospodarskie), kiedy tymczasem Silskij Hospodar dostanie wszystkiego półtora wagonu dla większości ludności powiatu.

Z tego korzysta Rosya i pod formą ratunku głodujących szerzy propagandę. Zresztą ratunkowa akcyja, prowadzona nawet na wielkie rozmiary, do czego trzeba już i dzisiaj setki milionów koron, a nie drobnych kilka milionów, mądrze i bez znacznego szlendryanu i bez narodowościowej polskiej polityki, nie wyratuje naszej ludności z głodu. Jedyną deską ratunku jest obecnie emigracja na zarobek poza granice i z tej przyczyny w interesie głodujących mas i w interesie państwa powinny odpaść ograniczenia emigracyi.

Tymczasem co się dzieje? Galicyjska administracyja zamiast ułatwić naszej ludności emigracyę za zarobkiem i współdziałać w wynalezieniu źródeł zarobku, wszelkimi sposobami wstrzymuje emigracyę. Jeśli tak dalej trwać będzie, wystąpi niebezpieczeństwo masowych głodowych rozruchów, jakich drobny początek widział tymi dniami Lwów. Przecież wiejskiej głodnej ludności nie można doprowadzać do rozpacz. Na tę smutną możliwość zwracamy dzisiaj uwagę kompetentnych czynników państwowych, ażeby jeszcze wczas jej zapobiegli, znosząc wszelkie ograniczenia emigracyi, jakie z całą surowością zastosowują teraz prowincjonalni starostowie we wschodniej Galicyi. W zachodniej Galicyi takich ograniczeń niema. Zwracając na to uwagę, spełniamy swój obywatelski obowiązek nie tylko w interesie naszego społeczeństwa ale równocześnie także w interesie samego państwa austriackiego.

Jak wiadomo Austria, państwo licznej kontynentalnej (do Niemiec) i zamorskiej (do Stanów Zjednoczonych i Kanady) emigracyi, nie ma dotychczas tak ważnej ustawy socyalnej, jaką jest ustawa emigracyjna. Prawda, że z początkiem 21-ej sesyi w jesieni 1912 r.

wniósł Rząd w Izbie posłów projekt ustawy emigracyjnej, która na razie jeszcze spoczywa w komisji i nie wie- dzieć nawet, kiedy przyjdzie pod obrady Izby poselskiej. Tymczasem administra- cya galicyjska wykonywuje w praktyce niektóre przepisy tego projektu, a w szczególności co do ograniczeń emi- gracyi, mianowicie §§ 2 i 3 co do emi- gracyi małoletnich osób i §. 4 co do przymusu paszportowego.

W motywach do projektu mówi się, iż zadaniem ustawodawstwa emigra- cyjnego jest z jednej strony prądem emi- gracyjnym należyście kierować, by osią- gnąć polepszenie stosunków zarobko- wych za pomocą opieki własnej władzy państwowej, z drugiej strony ograni- czyć emigracyjny ruch, o ile on nie słu- ży zabezpieczeniu utrzymania życia i na- prawy stosunków życiowych. I właśnie teraz zachodzą w całości wymienio- ne przed chwilą motywa projektu — lecz galicyjscy urzędnicy administra- cyjni, którym z reguły brakuje socjalno- ekonomicznego wykształcenia, a którzy przytem nie mogą się wznieść ponad ubo- czne względy narodowo-polityczne — rozumieją zadanie władzy państwowej wobec prądu emigracyjnego wręcz prze- ciwnie i wstrzymują emigrację mimo straszego niebezpieczeństwa głodu i to nawet co do osób, do których nie od- noszą się przepisy nowej ustawy wojskowej z 5. lipca 1912 Dz. u. p. Nr. 128. W §. 62 tej ustawy taksatywnie wy- liczono osoby, do których odnoszą się ograniczenia emigracyi, a to: a) do przy- należnych do wspólnej siły zbrojnej przed zadośćuczynieniem powinnościom wojs- kowym, b) do osób obrony krajowej przed ukończeniem powinności wojskowych i c) do obowiązanych do poboru wojskowe- go, a w końcu także do tych, którzy wpraw- dzie nie osiągnęli jeszcze wojskowego wie- ku, lecz skończyli 17 rok życia. Powinność wojskową rozumieć należy jako czynną służbę wojskową pod chorągwią, co naj- więcej można ją rozszerzyć do 32 roku życia, dopóki istnieje jeszcze obowiązek

odbywania ćwiczeń wojskowych i do- póki można być powołanym do służby wojskowej. Obowiązki obowiązanych do poboru i niepowołanych do służby pre- zencyjnej rekrutów normuje dokładnie §. 44 i §. 121 p. 7, wspomnianej ustawy (na wydanie paszportu trzeba zezwolenia władzy wojskowej).

Tymczasem dzisiaj zaprowadzono u nas takie ograniczenia emigracyi, iż postanowienie art. 4. ustawy zasad. o prawach obywateli z 21. grudnia 1867. Dz. u. p. Nr. 142, w którym zagwarantowa- ną jest swoboda przesiedlania z miejsca na miejsce i za granicę państwa z jedynem ograniczeniem co do spełnienia służby wojskowej — utraciło swoje praktyczne zastosowanie. Dzisiaj administracya ga- licyjska powołując się na postanowienie § 3. rozp. min. spr. wewn. z 10. maja maja 1867. Dz. u. p. Nr. 80. wprowa- dziła dla wszystkich (we wschodniej Galicyi) emigrantów sezonowych przy- mus paszportowy, a poniekąd np. z Trem- bowli przymus legalizacyi książek robo- tniczych; powołując się dalej na rozp. min. spraw. wewn. z 7. maja 1908. i z 31 sierpnia 1908, żąda dla osób niżej 18 lat życia zezwolenia sądu nadopiekuń- czego. Kiedy to ostatnie ograniczenie co do osób stojących pod opieką mogłoby mieć niejaki uzasadnienie w § 216 ust. cyw., chociaż i tu konieczność życiowa w tej porze (śmierć głodowa) przemawia przeciw ograniczeniu emigracyi, to co do osób stojących pod władzą ojcowską nie może mieć zastosowania § 178 ust. cyw., i sąd w danym wypadku nie ma prawa ograniczać władzy ojcowskiej, — zezwolenie bowiem ojca na emigrację wystarcza zupełnie. Podpisani są prze- ciwni emigracyi niżej 18 lat, jednakowoż w tym roku straszne niebezpieczeństwo głodu wymaga, by mogły emigrować osoby już wyżej 14 lat.

Tak więc mamy przymus paszpor- towy w Galicyi wschodniej, paszportu jednakowoż nasz robotnik sezonowy do- stać nie może. By otrzymać paszport trzeba załączyć do podania metrykę

chrztu, ewentualnie książeczkę wojskową, dalej indywidualny kontrakt robotniczy w końcu osobiste stwierdzenie tożsamości osoby przez naczelnika gminy, a co do małoletnich niżej 18 lat zezwolenie sądu opiekuńczego. W każdym wschodnio-galicyskim Starostwie zalegają dzisiaj setki tysięcy podań o wydanie paszportów, których starostwa nie wydają (np. w Dolinie) mówiąc, iż nie mają urzędników i pisarzy do załatwiania podań. Niektóre znowu (np. w Trembowli) wymagają tylko, ażeby legalizować książki robotnicze, lecz naczelnicy gmin otrzymali surowe polecenie, nie wydawania nikomu książek robotniczych, których i tak nie dostarcza się wójtom. Jeśliby, komu udało się wydostać książkę robotniczą, musi się osobiście zgłosić celem zalegalizowania tejże, czego jednak nie uczynią, zasłaniając się brakiem czasu i sił. Bez dokumentów znowu nie puszca się nikogo za granicę i zwraca się napowrót.

W Galicyi wschodniej sytuacja zaczyna być faktycznie groźna.

Nawet ludzie zakontraktowani przez biura powiatowe (np. w Cieszanowie gdzie jest takich 2.000) nadaremnie czekają na paszporty i książki robotnicze i nie wolno im wyjechać na robotę nawet do Czech. W zeszłym tygodniu zawrócił komisarz ze stacyi w Tarnopolu kilkaset emigrantów z powiatu trembowelskiego, którzy jechali do Niemiec z legalizowanymi w starostwie książkami robotniczymi, odpowiadając na interwencję posła dr. Hołubowicza, iż wszyscy muszą mieć paszporty; a tych znowu Starostwo wydać nie chce.

Szykanują także, żądając indywidualnego kontraktu robotniczego, chociaż dzisiaj już regułą jest, iż nasi ludzie, którzy już byli w Niemczech i znają rynki pracy, nie potrzebują zupełnie żadnych kontraktów, w szczególności zaś w górnictwie, gdzie każdego czasu znaleźć można pracę i karzą srogo tych, którzy werbują do Niemiec.

Robi się to w chwili, gdy rosyjski rząd w guberniach polskich, litewskich, chełmskiej, wołyńskiej, kijowskiej i podolskiej wydał rozporządzenia, pouczające miejscową ludność o emigracji sezonowej do Niemiec i bardzo im ją ułatwia. O tem wiedzą emigranci nasi, a jakiego doznają wrażenia z porównania postępowania rządu rosyjskiego z administracją galicyjsko - polską nie trzeba mówić. W czasie kiedy setki tysięcy głodnych naszych nędzarzy wstrzymuje się od źródeł zarobku, kiedy tylko emigracya, a nie t. zw. akcyja ratunkowa, uratować może ich od śmierci głodowej, wszelkie ograniczenie emigracyi w tym głodnym roku wyjdzie wyłącznie na szkodę austriackiej idei państwowej, a nawet w interesie austriackich kół wojskowych leży niezwłoczne zniesienie ograniczeń emigracyjnych.

Prawie całkowite ograniczenie emigracyi (sezonowej) naszych ludzi w chwili — gdy grozi głód masowy, jest dla nas sprawą pierwszorzędnego znaczenia, ponieważ chodzi o życie setek tysięcy ludności ukraińskiej.

Sprawę trzeba załatwić bezzwłocznie, gdyż w marcu kończy się sezon emigracyjny.

Wobec tego podpisani zapytują:

1. Czy Wysokiemu c. k. Rządowi jest wiadomem, że c. k. władze polityczne I. instancyi wstrzymują gwałtownie we wschodniej Galicyi emigracyę zarobkową poza granice kraju, zaprowadzają przymus paszportowy, w dodatku prawie nikomu nie wydają paszportów, zasłaniając się brakiem sił do wygotowania tychże?

2. Czy Wysokiemu c. k. Rządowi wiadomem jest, że z powodu niezadowolnienia dziesiątek tysięcy podań o wydanie paszportów dla robotników sezonowych, zachodzą poważne obawy wybuchu rozruchów głodowych, gdyż głodująca ludność, dla której jedyną deską ratunku od śmierci głodowej jest niezwłoczna emigracya poza granice kraju,

doprowadzono do rozpaczki odmową wydania paszportów, względnie robotniczych książek, może chwycić się aktów gwałtu?

3. Na jakiej prawnej podstawie opiera Wysoki c. k. Rząd wstrzymanie emigracji zarobkowej z Galicyi wschodniej, względnie niewydawanie paszportów i książek robotniczych sezonowym emigrantom?

4. Czy Wysoki c. k. Rząd jest gotów w interesie setek tysięcy głodującej wiejskiej i małomiasteczkowej ludności Galicyi wschodniej i w interesie ekonomicznym całego kraju znieść natychmiast wszelkie ograniczenia emigracji z wyjątkiem naprowadzonych w ustawie wojсковой przyczyn co do osób wojskowych?

5. Czy Wysoki c. k. Rząd gotów jest postarać się wyjątkowo o ułatwienie emigracji nawet rezerwistom w służbie nieczynnej, którzy dla ratowania siebie i rodzin swoich od ruiny gospodarczej albo śmierci głodowej są zmuszeni wyjechać w tym roku na sezonową emigrację kontynentalną i znieść odrębne zarządzenia co do emigracji osób od 14 do 18 roku życia?

6. Czy Wysoki c. k. Rząd gotów jest w interesie uspokojenia głodującej ludności polecić naczelnikom gminy wydawanie książek robotniczych dla sezonowych emigrantów i publicznie obwieścić odpowiedni okólnik?

Interpelanci:

Dr. K. Lewicki, Makuch, Dr. Petruszewicz.

G. Terszakowiec, Dr. Cegielski, Horbaczewski, Rożankowski, Ławruk,

Dr. Hołubowicz, Dr. Łahodyński, Kiweluk, Sandulak, Winniczuk, Dumka, ks. Metella, Dr. W. Baczyński.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie odczytanych wniosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń; interpelacje odstąpi c. k. Komisarzowi rządowemu, względnie Wydziałowi krajowemu, z wnioskiem zaś nagłym postąpi regulaminowo.

Marszałek wzywa komisję skrutacyjną do zdania sprawy z wyniku głosowania.

Imieniem komisji skrutacyjnej zdaje sprawę ze skrutynium p. Wójcicki:

Głosowało 125 posłów; absolutna większość 63 głosów. Wszystkie głosy otrzymali: do komisji drogowej: p. Klewski, do komisji kolejowej: p. Okuniewski, do komisji gospodarstwa krajowego: p. Aschkenase; do komisji gminnej: p. Schätzel; do komisji przemysłowej: p. Hołubowicz; do komisji zapomogowej: p. Ładodyński.

Marszałek stwierdza powyższy wynik wyborów.

Marszałek oznajmia, że przystępuje obecnie do zamknięcia posiedzenia, naczynia następne na dzień 21. lutego 1914, godzina 11. rano i zawiadamia, że porządek dzienny zostanie rozesłany w drodze pisemnej.

Marszałek udziela głosu p. Staruchowi.

Przemawia p. Staruch.

Marszałek odpowiada p. Staruchowi i zamyka posiedzenie.

Koniec posiedzenia godzina 1. min. 45 po południu.

Marszałek krajowy:

Adam hr. Gołuchowski w r

Sekretarze:

Mieczysław Urbański w. r.

Stanisław Kasznica w. r.